
TILBUD:

Boost karrieren
med en mentor

*Groft
misbrug af
studerterjob*

MAGISTERBLADET
griller fagbøsser
om svigt
AF UNGE

KLOGE ÅGE

vandt **Jeopardy**
11 gange i træk
– *kan ikke få job*

**DIN CHEF
FØLGER
MED PÅ**

**FACEBOOK:
SÅDAN
UNDGÅR DU
AT KVAJE DIG**

DIMITTENDSATS ER VÆRRE END SU:

“Pengene bliver spist op
af faste udgifter”

— DIPLOM I SOCIAL MEDIA MANAGEMENT

Tag et enkelt kursus eller en hel diplomuddannelse, hvor du lærer at anvende sociale medier professionelt.

Lige nu kan du tilmelde dig:

SOCIALE MEDIER I STRATEGI OG KOMMUNIKATION

København, start 21/1 eller 3/3

Undervisere: Peter Svarre, Katrine Thielke og Charlotte Rosell

De færreste virksomheder ved, hvad de kan og vil med sociale medier - og om de måske kunne få endnu mere ud af dem. Med dette kursus kan du blive virksomhedens ekspert i sociale medier og lære, hvordan du gør dem til en central del af jeres strategi.

dmjx.dk/somestrategi

PROFESSIONEL PROFIL I SOCIALE MEDIER

København, start 1/2

Undervisere: Peter Svarre og Kristian Strøbech

Dette kursus er for dig, der vil have sat retning på den del af din personlige indsats i sociale medier, som er vendt mod det professionelle liv. Du får redskaber til at opbygge en personlig profil, som andre vil finde attraktiv og værdifuld.

dmjx.dk/profprofil

KONCEPTER OG WORKFLOW I SOCIALE MEDIER

København/Aarhus, start 3/3

Undervisere: Kristian Strøbech og Rasmus Johnsen

På dette kursus lærer du at organisere, styre og lede en indsats i sociale medier, så du kan skabe stærke sammenhænge mellem sociale medier og jeres andre etablerede mediekkanaler. Vi ruller hele medieflowet ud, fra målsætning og succeskriterier til idé og afvikling.

dmjx.dk/workflow

I SAMSPIL MED BRUGERNE

København/Aarhus, start 29/2

Undervisere: Christian Schwartz Lausten, Paul Bradshaw, Peter From Jacobsen og Astrid Haug

Lær at begå dig i det nye økosystem, hvor nyheder og information skabes, udvikles og spredes i samspil med brugerne. Det betyder, at du får en ny relation med dine brugere. På kurset lærer du at inddrage dem, lytte til dem og lade dem hjælpe dig i dit udviklingsarbejde.

dmjx.dk/samspil

Plan for udflytning savnes

Regeringens stort anlagte plan for en større geografisk spredning af de statslige arbejdspladser er sat i gang. Der er sat navne på de institutioner, der helt eller delvist skal flyttes. De fleste flyttes fra hovedstadsområdet til provinsen, men der sker også flytninger i andre geografiske retninger. I alt er 3.900 medarbejdere berørt af flytningerne – heraf ca. 750 DM'ere.

For to måneder siden pointerede vi, at DM naturligvis går ind for en geografisk mere ligelig udvikling af Danmark, at udviklingen bør bygge både på den private og den offentlige sektor, og at inddragelse af medarbejderne er afgørende for et godt resultat. Vi skrev: "Vi ser frem til en gennemtænkt plan for udflytning fra regeringen ..."

Når vi taler med tillidsrepræsentanterne fra de berørte arbejdspladser, er det ikke just vendingen "gennemtænkt plan", der nævnes først.

Mange medlemmer oplever en ganske stor usikkerhed på, hvad der faktisk kommer til at ske. Det store spørgsmål er naturligvis, hvorvidt den enkelte skal beslutte at flytte med arbejdspladsen eller blive i vante omgivelser og satse på at søge anden beskæftigelse. Der er også en bekymring for, hvordan arbejdsvilkårene vil blive – både før og efter en flytning. Kan vi overhovedet løfte vores opgaver, når kolleger forsvinder, og kommer vi ikke blot til at løbe hurtigere og drukne i sagsbunkerne?

Moderniseringsstyrelsen, som repræsentant for regeringen, har opstillet fem ganske glimrende personalepolitiske pejlemærker for at sikre en god proces:

1. Sikre tidlig og åben kommunikation.
2. Fastholde medarbejdere og kompetencer.
3. Hjælpe medarbejdere videre, som ikke ønsker at flytte med.
4. Give medarbejdere, der flytter med, en god start.
5. Sikre og fastholde stærke faglige miljøer.

Det er pejlemærker, alle kan være enige i er vigtige og afgørende for resultatet af så store organisationsændringer, som der er tale om her.

Problemet er, at Moderniseringsstyrelsen ikke har tilkendegivet, hvordan den har tænkt sig at føre disse pejlemærker ud i livet. Hvordan vil man sikre tidlig kommunikation, når beslutningen allerede er taget? Hvordan vil man fastholde stærke faglige miljøer, når al erfaring viser, at et flertal af medarbejderne vælger ikke at flytte med?

DM opfordrer Moderniseringsstyrelsen til at komme ud af busken og indgå i en reel og seriøs dialog med de faglige organisationer, som kan danne grundlag for fornuftige aftaler for flytning af de enkelte arbejdspladser. Aftaler, som bedre kan sikre de beskrevne pejlemærker, og som kan mindske den usikkerhed, der præger både den enkelte medarbejder og de berørte arbejdspladser.

DM foreslår en række tiltag og aftaler, som kan hjælpe den enkelte medarbejder

"Når vi taler med tillidsrepræsentanterne fra de berørte arbejdspladser, er det ikke just vendingen "gennemtænkt plan" der nævnes først."

godt på vej i processen. Det drejer sig blandt andet om midlertidig jobgaranti, god betænkningstid, mulighed for hjemmearbejde, mulighed for nedsat arbejdstid i en periode, attraktive seniorordninger og udvidet flyttestøtte. Listen er naturligvis hverken tilstrækkelig eller udtømmende, men skal ses som inspiration til fornuftige aftaler.

Men vigtigst af alt er dog, at Moderniseringsstyrelsen hurtigst muligt kommer

med nogle konkrete udmeldinger om, hvordan processen skal foregå bedst muligt, så vi kan få en fornuftig dialog i gang.

Vi skal skabe gode statslige arbejdspladser med et godt arbejdsmiljø – ikke det modsatte.

Hovedbestyrelsen for Dansk Magisterforening

Camilla Gregersen,
Formand

Peter Grods Hansen,
DM Offentlig

Anita Kildebæk Nielsen,
DM Offentlig

Anders Chr. Rasmussen,
DM Offentlig

Frederik Dehlholm, DM Privat

Charlotte Kjærholm Pedersen,
DM Privat

Bjarke Friberg, DM Privat

Leif Søndergaard,
DM Forskning & Videregående
Uddannelse

Olav Wedege Bertelsen,
DM Forskning & Videregående
Uddannelse

Thomas Vils Pedersen,
DM Forskning & Videregående
Uddannelse

Hans Beksgaard, DM Forskning
& Videregående Uddannelse

Erik Alstrup, DM Forskning &
Formidling

Inger Staahl Jensen, DM
Honorar- og timelønnede, del-
tidsansatte og arbejdssøgende

Hanne Götzsche, DM Pensionist

Charlotte Palludan,
Fagforeningslisten

Gry Reiter,
DM Studerende

Frederik Fischer Thordal,
DM Studerende

Bare det holder min tid ud

I sensommeren fik dagbladet Børsen en ny overenskomst.

Nye medarbejdere skulle afstå fra orlov, gå markant ned i startløn, være mere til stede og selv betale deres frokostpause. Disse forringelser gjaldt udtrykkeligt kun de nyansatte, og hovedsigtet med aftalen var, at de fastansatte medarbejdere skulle beholde deres goder.

Det var en "bare det holder min tid ud"-aftale. Aftalen på Børsen mødte fordomme fra mange sider. Måske var den ikke så atypisk endda. "Bare det holder min tid ud" ser faktisk ud til at være blevet en ledetråd i dansk politik generelt.

Lad de unge betale, så vi, der er lidt ældre, kan beholde vores goder og lidt til.

Lad os i første omgang skrue ned for det, der skal sikre, at vi får en bedre verden om 30-40 år. Den grønne omstilling og ulandsbistanden. Lad os også skrue ned for indsatsen mod luftforurening og landbrugets kvælstofforurening af vandløb, søer og have. På kort sigt bliver vores sponsorer i landbrug og industri nemlig rigere, hvis vi sænker ambitionerne.

Det skal bare holde vores tid ud.

Lad os derefter skrue ned for det, vi skal leve af i fremtiden – grundforskning og uddannelse.

Vi kan også sagtens barbere i dimittendsatsen. De unge er jo i forvejen vant til ikke at have alverden. Vi har jo allerede sikret, at de ældre bliver rigere, mens de yngre bliver fattigere. Lad os så lige få skåret kontanthjælpen nu, hvor vi allerede har barberet dagpengene for de unge.

Og hvad skal pengene gå til? I stedet for at investere i fremtiden, så kan vi gøre livet bedre for de ældre med flere penge til kommunerne og en satsning på sundhedsvæsenet.

Vi kan også fryse boligskatterne fast, så vi ikke bliver beskattet af vores stigende boligformue. Og det kunne også være fedt, hvis afgifterne blev sænket, så en Porsche blev 400.000 kroner billigere. Bare det holder vores tid ud.

Man kan så indvende, at det der med at tage penge fra dem, som i forvejen har mindst, er blevet blåstemplet af højtlojnedede økonomer som vismændene. De unge har jo brug for incitamenter. Ja, vi gør dem faktisk en tjeneste. Det er udmærket, men vismændene har også sagt, at det ville være godt at reformere og øge boligskatterne. Man bør flytte beskatning fra indkomst til fast ejendom, lyder rådet.

Den "nødvendige økonomiske politik" gennemføres altså kun, når det er i den ældre generations egeninteresse.

Papiraviserne er en vigtig del af den danske ældremafia. Politiken er nu begrundt at stille spørgsmål ved "verdens højeste studiestøtte". For mig er det svært at forstå, at folk, der tjener på den gode side af 50.000 om måneden, med så stor lethed kan gøre sig til talsmænd for, at de, der får 5.000, skal have mindre. SU'en bliver ældremafiaens næste skalp.

De tre partier, der styrer Danmark, Dansk Folkeparti, Venstre og Socialdemokraterne (rækkefølgen er ikke tilfældig), undrer sig over, at de unge vælgere vender dem ryggen og stemmer på andre partier.

De håber, at det holder deres tid ud.

FASTE RUBRIKKER

- 3 LEDER
- 4 REDAKTØRENS KOMMENTAR
- 27 NYE BØGER
- 37 NYE BØGER
- 46 NYE BØGER
- 47 DEBAT
- 48 FAGLIGT FORUM
- 51 NYE BØGER
- 51 DM · MEDLEMSTILBUD

52 LEDIGE STILLINGER

57 MEDDELELSER

Magisterbladet:
Peter Bangs Vej 30
2000 Frederiksberg
Telefon 38 15 66 00 (kl. 10-16)
Telefax 38 15 66 65
Internet: www.magisterbladet.dk
e-mail: magisterbladet@dm.dk

Al henvendelse vedr. abonnement og adresseændring: 38 15 66 00 og bed om medlemsafdelingen. Abonnement på Magisterbladet koster 225,50 kr. per kvartal.

Redaktion:
Jakob Elkjær
(ansvarshavende)
je@dm.dk

Lisbeth Ammitzbøll
la@dm.dk

Martin Ejlersten
me@dm.dk

Pernille Siegmundfeldt
psi@dm.dk

Thomas Böttcher
tb@dm.dk

Sidse Rølle Jakobsen, sekretær
srj@dm.dk

Magisterbladet har
redaktionel frihed

Direkte telefon:
38 15 66 52

Annoncer:
DG Media a/s
St. Kongensgade 72
1264 København K
Tlf. 70 27 11 55
Fax 70 27 11 56

Design og produktion:
Datagraf Communications
www.datagraf.dk

“Det er den dårligste arbejdsgiveradfærd, jeg nogensinde har oplevet”.

ARTIKLER

- 7 Unge stiger mest i løn
- 8 Universiteter bøjer studerendes ansættelsesvilkår
- 10 Forskere: Klimatopmødet er en fredskonference
- 12 Fattigere på dagpenge end på SU

- 16 Dagpengekommission ønskede 60 procents dimittendsats
- 17 Fagbosser på grillen
- 20 Hvad gør fagbevægelsen for de udsatte?
- 24 God stil på Facebook

- 28 Mød Ole, mentor i DM
- 30 Hun stiller de frække spørgsmål
- 32 Julen har bragt velsignet bud!
- 34 “Den rå kynisme overgår alt”

- 38 Det gyldne øjeblik
- 41 Fremdriftsbøden består, men reglerne justeres
- 42 Humaniora er en flødebolle
- 44 Fyret under barsel: “Jeg fik et chok”

Forsidefoto: Jacob Nielsen

Oplag: 33.400 eksemplarer

ISSN 0903-7349

Kontrolleret af

DANSKE MEDIET
Udgivningskontrol
Kontrolleret oplag: 34.307
i perioden 1. 7.2014-30.6.2015

Produktionsplan:

Nr. 1 2016
Udkommer: 15. januar
Deadline debat: 4. januar
Deadline annoncer: 6. januar
Deadline kalender: 6. januar

Nr. 2 2016
Udkommer: 12. februar
Deadline debat: 1. februar
Deadline annoncer: 3. februar
Deadline kalender: 3. februar

Nr. 3 2016
Udkommer: 11. marts
Deadline debat: 29. februar
Deadline annoncer: 2. marts
Deadline kalender: 2. marts

Tid til fordybelse og indsigt

Hvis De savner et seriøst alternativ til den daglige nyhedsstrøm – så er det måske tid til at prøve Weekendavisen. Her går Danmarks bedste skribenter i dybden med det, der er vigtigt. Vi analyserer ugens bevægelser i det politiske landskab og sætter dem ind i den rette sammenhæng. Vi ser på kulturens mangfoldighed. Vi følger den nyeste forskning. Vi anmelder bøger på mange sprog. Og i sektionen *Faktisk* gør vi det hele én gang til for børn.

Weekendavisen

Velskrevet viden. Hver fredag.

Unge stiger mest i løn

Personer med det nyeste kandidatbevis i hånden oplever de største lønstigninger. De unge har kompetencer, som virksomhederne er klar til at honorere, siger magisterformand.

Er du nyuddannet og i arbejde? Så er der en god chance for, at din løn stiger mere end dine kollegaers. Blandt de højtuddannede får de nyeste kandidater nemlig de højeste lønstigninger.

Kandidater fra årene 2011 til 2014 er således steget 6-9 procent i løn i perioden september 2014 til september 2015. Det er op til fire gange så stor en stigning, som kandidater, der har været færdige i 20 år, har oplevet.

Det viser seneste lønstatistik over privatansatte medlemmer af Dansk Magisterforening (DM), hvor 1.876 personer har medvirket.

“Det er dejligt at se, at de nyuddannede hurtigt stiger i løn. Det viser, at de allerede i løbet af deres første år på arbejdsmarkedet får vist, at de har kompetencer,

som virksomhederne kan bruge”, siger formand for DM Camilla Gregersen.

Hun forklarer, at mange nyuddannede privatansatte starter på en relativt lav løn, set i forhold til hvor meget de bidrager med. Magisterformanden er derfor ikke overrasket over udviklingen.

“Selvom stigningstakten er øget markant, er vi stadig et stykke fra de

stigningsprocenter, vi så for denne gruppe, da lønstigningerne på arbejdsmarkedet var højest for 6-8 år siden”, siger Camilla Gregersen.

Positiv udvikling

Den gennemsnitlige lønudvikling blandt privatansatte DM'ere ligger på 3,52 procent det seneste år. Til sammenligning ligger den kommunale pris- og lønudvikling ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriets opgørelse i maj 2015, på 1,3 procent fra 2014 til 2015.

Gennemsnitlønnen for kandidatårgangene 2012-2015 på lidt over 34.000 kroner er dog stadig langt fra de ældre kandidaters gennemsnitsløn, som svinger fra 45.000 til 60.000 kroner.

Der er dog god grund til at glæde sig over lønudviklingen blandt de unge. Også for de ældre. Det er nemlig tegn på, at udviklingen på arbejdsmarkedet er inde i en positiv udvikling. Det forklarer medlem af DM's lønvalg Jens Groth Andreasen. Han påpeger, at de unges lønstigninger er tegn på, at vi herhjemme er ved at være tilbage på de to cifrede lønstigninger, som vi havde før finanskrisen.

Det er tegn på, at krisen er ved at være overstået, og det trækker lønnen op”, siger Jens Groth Andreasen, som også er tillidsrepræsentant i IT-virksomheden CSC.

“Det er tegn på, at krisen er ved at være overstået, og det trækker lønnen op”, siger Jens Groth Andreasen, som også er tillidsrepræsentant i IT-virksomheden CSC.

Første løn vigtig

Han påpeger dog, at den høje arbejdsløshed blandt dimittender fortsat spiller en stor rolle for lønudviklingen.

“Den betydelige dimittendarbejdsløshed har nok stadig indflydelse. De personer, der har sværest ved at få job, starter også i et vist omfang med et job på en lavere løn, end vi synes er rimelig”, siger Jens Groth Andreasen.

Han forklarer, at den første løn på arbejdsmarkedet er vigtig. Er man først blevet indplaceret lavt, så er det svært at rette det op igen på kortere tid – i særlig grad på samme arbejdsplads.

Lønstatistikken tyder også på, at det betaler sig at skifte arbejde. Og særligt hvis man er nyuddannet. Dimittender fra 2011 til 2015, som har skiftet arbejde inden for de seneste år, har nemlig haft en gennemsnitlig lønfremgang på 12 procent. Det er dobbelt så højt som for hele gruppen af de personer, der har skiftet arbejde inden for de seneste år. De har typisk opnået en lønfremgang på lidt over seks procent. <<

“Det er dejligt at se, at de nyuddannede hurtigt stiger i løn”.

Camilla Gregersen, formand for DM

Universiteter bøjer studerendes ansættelsesvilkår

Universiteterne bryder regler, mener Studenteransattes Landsforbund. “Det er den dårligste arbejdsgiveradfærd, jeg nogensinde har oplevet – og det går den gale vej”, siger formand Leif Donbæk. Landsforbundet opruster nu indsatsen.

En instruktør, der er gravid, og som den eneste af fire ikke bliver forlænget i jobbet.

En studenterstudievejleder, der bliver ansat på HK-overenskomst til en lavere løn end sine kolleger, der laver det samme.

Et museum, der igen og igen hyrer de samme studenter for ét semester ad gangen i strid med loven om tidsbegrænsede ansættelser.

En skriftlig vejledning fra en HR-afdeling, der instruerer studerende med job på universitetet i, hvordan de skal opgøre deres timetal, så de ikke bliver omfattet af funktionærloven, der medfører løn under sygdom og et mere fordelagtigt opsigelsesvarsel.

“Vi ser så mange fejl, så mange kreative måder at lave ansættelsesbeviser på og så mange eksempler på, at universiteterne helst undlader fuldstændigt at give folk en kontrakt. Det er den dårligste arbejdsgiveradfærd, jeg nogensinde har oplevet, og jeg har endda en fortid som butikschef i detailbranchen, der har et notorisk dårligt ry. Discountbutikkerne er de rene lam i sammenligning med universiteterne”, siger Leif Donbæk, som er formand for Studenteransattes Landsforbund

(SUL) med omtrent 5.000 medlemmer, der arbejder som instruktører, faglige vejledere, undervisningsassistenter og meget andet på landets universiteter, arkitektskoler, musikonservatorier og kunstakademier.

SUL har sågar oplevet et universitet, der lokker med 2 ECTS-point ekstra på eksamensbeviset i stedet for at betale sine nyansatte studentermedhjælpere for at deltage i et tredages kursus.

“Et sidefag i rustur i et land, der bryster sig af at tilbyde uddannelse i verdensklasse. Jamen, det går jo ikke”, siger Leif Donbæk.

I april oprettede SUL forsøgsvis en retshjælp med fem frivillige til at tage sig af de lidt mere komplicerede medlemssager. Allerede nu ser sekretariatet sig nødsaget til udvide med yderligere fire frivillige.

En arbejdsgiver fra helvede

SUL modtager to til tre store sager hver uge. Derudover får de henvendelser dagligt med spørgsmål om mindre problemer, der kan klares med hurtig

rådgivning, en opringning eller en enkelt henvendelse til arbejdsgiveren. I løbet af det trekvarte år, Leif Donbæk har været formand for landsforbundet, er det samlede sagstal steget fra tre om ugen til mellem 10 og 15.

“Der er både sjusk, hændelige uheld og ren uvidenhed inde i billedet. Og så er universiteterne jo selv voldsomt pressede af fremdriftsreform og dårlig økonomi. De fleste chefer, som forhandler løn- og ansættelsesvilkår for

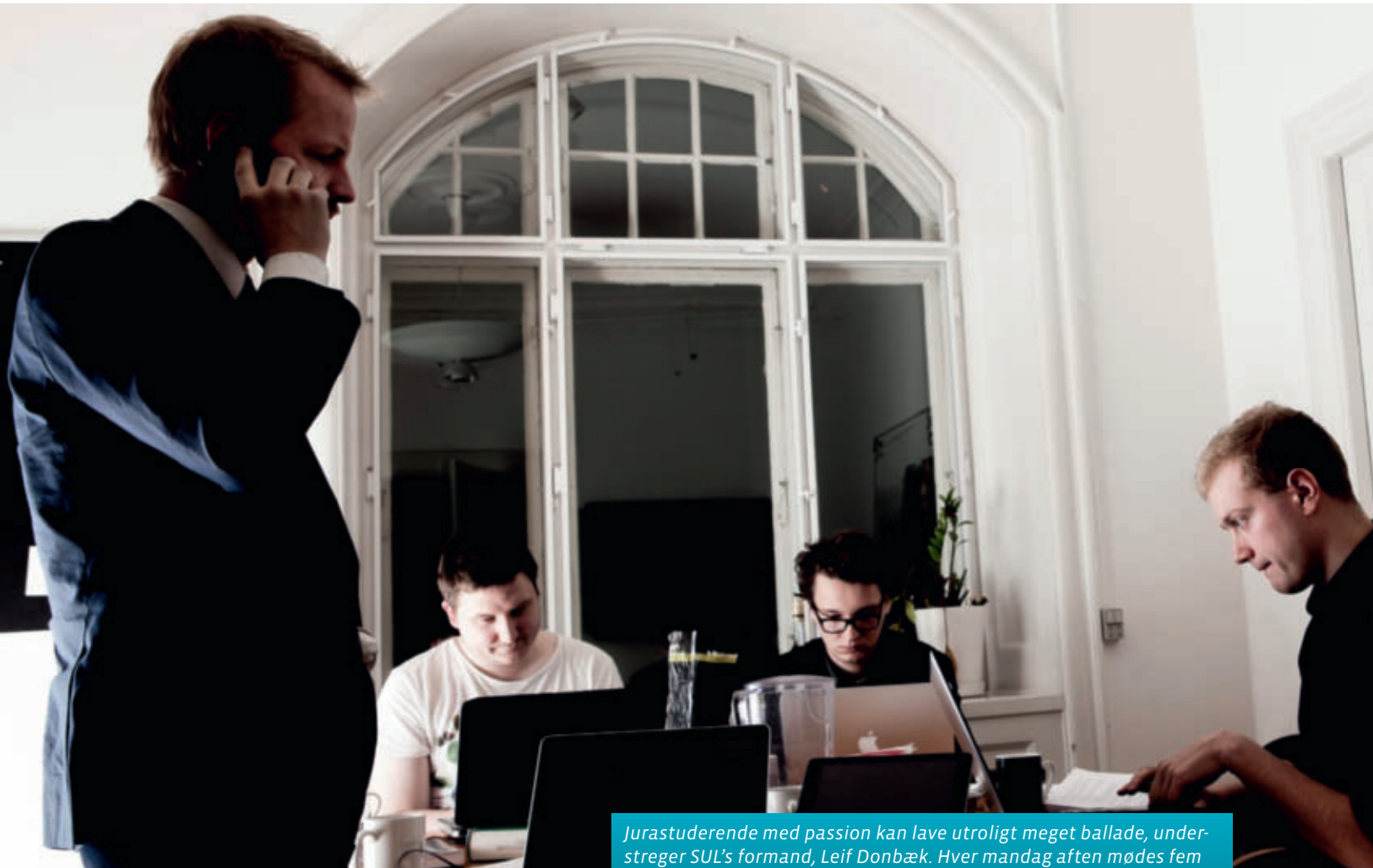
de studerende, har selv arbejdet som undervisningsassistenter og lignende. Og alligevel er de slemme til at tæve de unge

fulde med snakken om, at de skal skynde sig at få noget på cv’et, mens de studerer, og være glade oveni”, siger Leif Donbæk.

At universiteterne skulle presse citronen ud over rimelighedens grænser, når de forhandler ansættelsesvilkår med studentermedhjælpere m.fl., afvises blankt af HR-chef på Syddansk Universitet Herluf Petersen.

“Discountbutikkerne er de rene lam i sammenligning med universiteterne”.

Leif Donbæk, formand

Jurastuderende med passion kan lave utroligt meget ballade, understreger SUL's formand, Leif Donbæk. Hver mandag aften mødes fem af dem på kontoret i indre København for at vende de tunge sager.

“Vi kunne ikke drømme om at bøje regler eller omgå overenskomstaftaler, hverken med SUL eller andre. Det er ikke en sagsbehandling, vi bryder os om, og jeg kan slet ikke genkende det billede af en barsk arbejdsgiver, som SUL-formanden tegner”, siger Herluf Petersen.

Ifølge HR-chefen havde SDU en sag for ca. ét år siden, hvor der var sket en fejlindplacering, som skyldtes manglende kendskab til overenskomsten i det ansættende institut. Fejlen blev prompte rettet, da SUL henvendte sig. HR-chefen husker herudover en anden stor forhandling for et par år siden, hvor SDU måtte til lommen.

“Her stillede SUL med et krav om efterbetaling og godtgørelse på 1.510.000 millioner kroner. De fik, efter en gennemgang af 132 ansættelser, 77.000 kroner for fejl, vi vitterligt havde begået. Det er klart, at der kan ske smuttere, også hos os, men som

Holbergs bonde, der klipper sin so i “Den Stundesløse” sagde: “Der er meget skrig og kun lidt ild!”, siger Herluf Petersen fra SDU.

Heller ikke Aarhus Universitet vil vedgå sig, at de bøjer studenternes ansættelsesvilkår.

“Vi ønsker ikke at kommentere generel kritik – men kan oplyse, at vi naturligvis bestræber os på at administrere i henhold til gældende regler og overenskomster”, hedder det i en mail fra chef for personalejura i HR, Birgit Rohde Roesen.

Uacceptabel løndumping

Dansk Magisterforening støtter SUL økonomisk, og lektor ved Institut for Datalogi og medlem af DM's hovedbestyrelse Olav W. Bertelsen kan supplere med eksempler på, hvordan man strikker kreative ansættelser sammen til de studerende på visse institutter i Aarhus.

“Jeg kender fx til nogle, som den ene time går rundt som faglige omvisere på SUL-overenskomst og den næste sælger billetter og kaffe til selvsamme arrangement, men til en helt anden løn. Jeg deler SUL's oplevelse af, at universiteterne oftere end tidligere er alt for kreative, og derfor er det rigtig vigtigt, at de faglige organisationer får en langt større opmærksomhed på problemet i et tæt samarbejde med SUL”, lyder det fra Olav W. Bertelsen.

Også Frederik Thordal, der er formand for DM Studerende, understreger, at der skal sættes langt hårdere ind imod løn- og kvalitetsdumping.

“Uddannelsesinstitutionerne opfylder sparekrav ved at sparke nedad. Vi vil i DM Studerende arbejde for, at der bliver slået langt hårdere ned i de her sager. Og vi vil stærkt opfordre til, at vores medlemmer kontakter DM, når de behandles urimeligt, så kan vi nemlig handle”, siger Frederik Thordal. <<

FORSKERE:

Klimatopmødet er en fredskonference

Klodens fremtid er til forhandling i Paris. Talrige studier kæder terrorudbredelse og klimaforandringer sammen.

Klimapolitiske iagttagere har de seneste uger spekuleret flittigt i, hvilken betydning terrorangrebene i Paris vil få for det igangværende topmøde i den terrorramte hovedstad.

Det er en udbredt forventning, at angrebene ikke svækker mulighederne for at nå et resultat, tværtimod. Terrorangrebene, mener flere, har ligefrem tvunget forhandlerne til at udvise større beslutsomhed end tidligere.

Det hævder blandt andre direktør Andrew Steer fra tænketanken World Resources Institute i The Guardian.

“Det, der er sket, har skabt en international solidaritet. Det har der været før, men vi har nok ikke set noget lignende siden 11. september. Viljen til for alvor at løse det største fælles problem i verdenshistorien er styrket”.

Andre peger på, at Frankrigs rolle som forhandlingsleder er styrket, og at forhandlere vil føle sig forpligtet til at nå et resultat. Men det kan også blive en svaghed, mener eksempelvis Craig Bennett fra miljøbevægelsen NOAH.

“Landene ønsker at give præsident Hollande en aftale. Men den bliver måske ikke så god, som den kunne være blevet. De lande, der møder op i Paris, vil for alt i verden undgå en fiasko, men den aftale, der er på bordet nu, er ikke nok”, siger han.

Udmeldingerne fra de 140 lande i Paris lægger op til en aftale, der ifølge uafhængige analyser vil betyde, at den

globale opvarmning lander på 2,7-3,5 grader omkring år 2100 – et pænt stykke fra målet om to grader, der ifølge mange forskere ikke nødvendigvis er et sikkert niveau, men et niveau hvor man forhåbentligt kan undgå kaos.

Bare én grads forskel – eller for den sags skyld decimaler – kan vise sig at gøre betydelig forskel. Ifølge FN vil en stigning på 3,7 grader således “øge sandsynligheden for alvorlige, gennemtrængende og irreversible konsekvenser for mennesker og økosystemer” og føre til “omfattende udryddelse af arter, global og regional fødevarer sikkerhed og substantielle begrænsninger på almindelige menneskelige aktiviteter”.

Håb og realisme

Kan terrorangrebene rykke ved decimalerne? Ekspertter og forskere har efter angrebene argumenteret for, at det i så fald kun bør være i positiv forstand. I The New Yorker har forfatter Naomi Klein og Jason Box, der er amerikansk professor i glaciologi ved GEUS, argumenteret for, at klimaforhandlingerne bør betragtes som en fredskonference. Det samme gør professor i sikkerhedsstudier Michael Klare. De henviser til talrige studier, der kæder terrorudbredelse og klimaforandringer sammen, ikke mindst et fra marts, der detaljeret argumenterer for, at den alvorlige tørke i Syrien mellem 2007-2010 skyldes klimaforandringer og har direkte forbindelse til oprøret i 2011.

ger og har direkte forbindelse til oprøret i 2011.

Ifølge Katherine Richardson, professor og klimaekspert på KU, er det “absolut ikke usandsynligt”, at der er en sammenhæng mellem klimaforandringer i Syrien og angrebene i Paris. Men hun tror ikke, at det vil skubbe til forhandlingerne.

“Jeg er selv meget optimistisk og tror, vi får en aftale, der er langt bedre end scenariet med temperaturstigninger på 4-5 grader, som er alternativet. Men ærlig talt er det svært at vide, om det, der foregår uden om forhandlingerne, påvirker resultatet. Man skal tænke på, at de her folk har været i gang med at forhandle i årevis”, siger hun.

Heller ikke Peter Viggo Jakobsen, lektor ved Forsvarsakademiet, forventer, at terrorangrebene som enkeltbegivenhed vil ændre på noget.

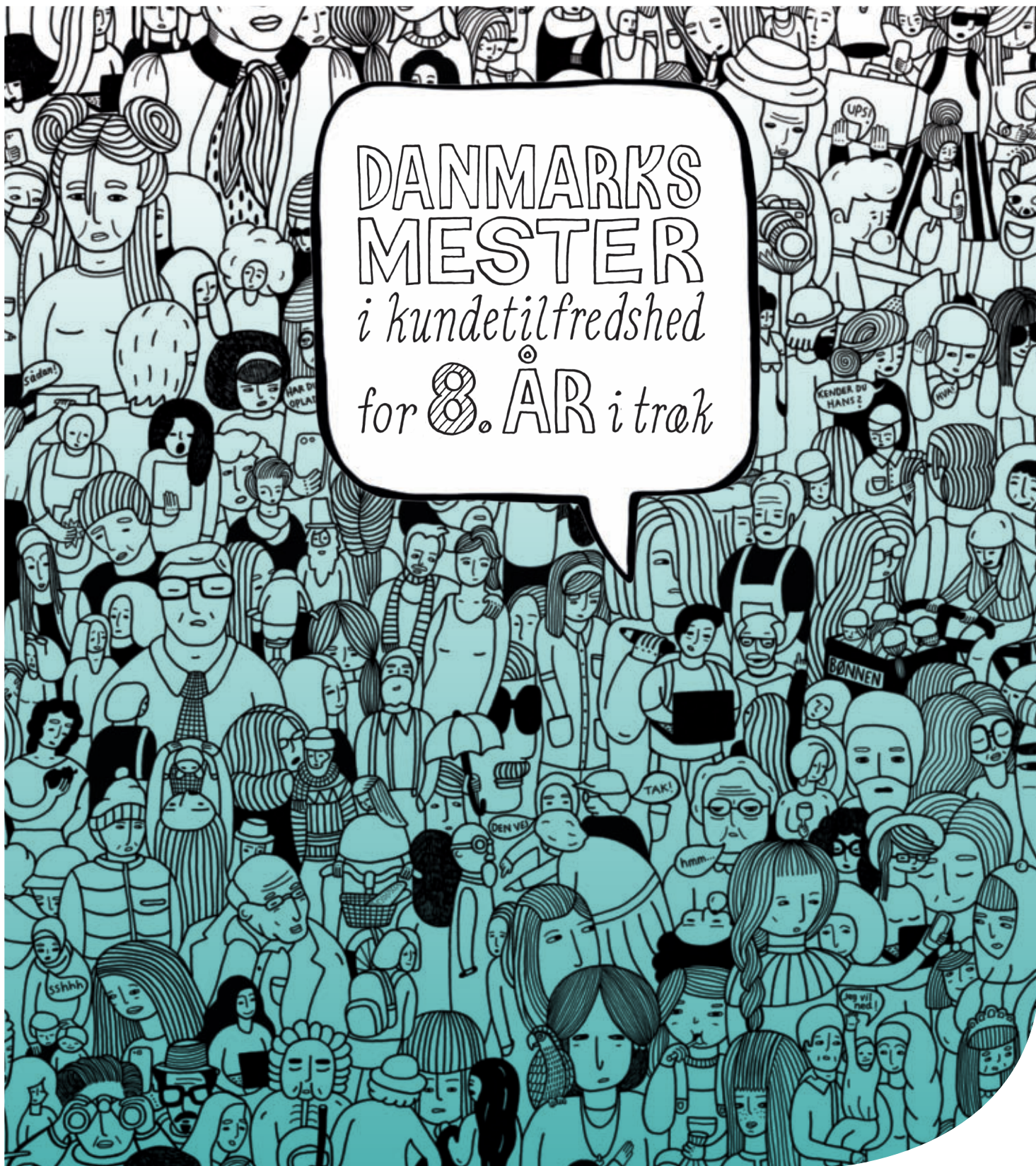
“Der er lavet tonsvis af analyser, der viser en sammenhæng mellem klimaforandringer og væbnede konflikter. Og selvom der har været en masse snak om det i kølvandet på angrebene, ændrer det for mig at se ikke ved, at stater ikke gør noget, de ellers ikke har lyst til”.

Og mens blandt andre præsident Obama har signaleret, at terroristerne har gjort et positivt forhandlingsresultat bydende nødvendigt, peger Peter Viggo Jakobsen på, at USA på forhånd har udelukket en bindende aftale.

“Verden er kynisk skruet sammen, når du kigger på international politik. Man bliver ved med at sparke klimabolden ned ad vejen, for det handler om noget, der sker om relativt lang tid – ude over næste valgperiode”. <<

“Viljen til for alvor at løse det største fælles problem i verdenshistorien er styrket”.

Andrew Steer, direktør

LYDER DET FOR GODT TIL AT VÆRE SANDT?

For 8. år i træk står Lærerstandens Brandforsikring øverst, når danskerne skal udtrykke deres tilfredshed over for deres forsikringselskab. Det viser analyseinstituttet EPSI Danmarks* undersøgelse her fra 2015. Det er ikke en position, man får fra den ene dag til den anden. Eller fastholder år efter år uden en anderledes tilgang til tingene.

Vi tror, at det bygger på vores fællesskab. At vi er et medlemsejet forsikringselskab, hvor alle midler i puljen skal tjene det formål at hjælpe dem, der har forsikret sig hos os. Det giver også et anderledes tillidsforhold, når uheldet er ude.

Se hvad Danmarks 5. største forsikringselskab kan gøre for dig på lb.dk/sandt eller ring 33 95 76 80.*

Fattigere på dagpenge end på SU

Overgangen fra SU til dagpenge på den nye dimittendsats kan blive en hård økonomisk opvågning for nyuddannede. Det viser beregninger, som Nordea har lavet for Magisterbladet.

Der venter ikke et liv i sus og dus, når man som nyuddannet kandidat skifter SU'en ud med dagpenge på den nye dimittendsats, der træder i kraft fra 2017. For selvom indkomsten stadig stiger væsentligt, så stiger den enkeltes udgifter også, når studierabatter ophører, og kollegieværelset skal siges op. Og det i en sådan grad, at nyuddannede på dimittendsatsen typisk kommer til at stå med færre penge mellem hænderne, når de faste udgifter er betalt, end da de var studerende på SU.

Det vurderer forbrugerøkonom i Nordea Ann Lehmann Erichsen, der har regnet på indkomster og udgifter for henholdsvis en studerende på SU

og en nyuddannet på den nye dimittendsats for Magisterbladet.

“Man får faktisk færre penge at gøre godt med som dimittend, end man havde som studerende. Det er pointen”, siger Ann Lehmann Erichsen.

Ifølge Nordeas budgetoverslag har en udeboende studerende på SU et månedligt underskud på 2.911 kroner, som skal dækkes med lån eller arbejde ved siden af studiet. For en dimittend på dagpenge kommer det månedlige underskud på budgettet helt op på 3.098 kroner.

Årsagen til, at underskuddet er større for dimittenden på trods af en øget indkomst, er, at en række rabatter og mulighed for en billig studiebolig fal-

der bort, når man som dimittend bliver “økonomisk voksen». Studerende får rabat på bøger, kaffe, avisabonnement, offentlig transport og forsikringer. Udgifter til det faglige kontingent og til medlemskab af a-kasse er meget lave, så længe man studerer, forklarer hun.

“Men når du er færdig, så er det pludselig alvor og fuld pris over hele linjen”, siger Ann Lehmann Erichsen.

“Det er klart, at med studiekortet i hånden kan du komme længere på hver krone, end du kan, når du er færdig”.

Ingen guld og grønne skove

I Forbrugerrådet Tænk har seniorøkonom Morten Bruun Pedersen set de >>

“Hvis jeg finder en lejlighed til 5-6.000 kroner i husleje om måneden, som ikke er en unormalt høj husleje i København, så bliver dagpengene hurtigt spist op af de faste udgifter”.

*Felix Baran Yildirim, cand.mag.
på dimittendsats*

NY DAGPENGE SATS FOR DIMITTENDER

Dimittendsatsen ryger ned på 71,5 procent for “ikke-forsørgere”, mens dimittender med forsørgerpligt bevarer de nuværende 82 procent, når reformen af dagpengesystemet træder i kraft den 1. januar 2017. Den nye, forringede dagpengesats bliver 12.811 kroner om måneden før skat mod de nuværende 14.690 kroner.

» to budgetter igennem, og han er langt hen ad vejen enig i konklusionen.

“Jeg har kigget på tallene, og hvis man sammenligner indtægter og udgifter for studerende og nyuddannede på dimittendsatsen, så skal man ikke tro, at man kommer ud til guld og grønne skove”, siger han.

Forbrugerrådet peger dog på, at man kan skrue på nogle af de variable poster i budgettet, som man selv er herre over, og spare mere på fx mad, tøj og sport.

“Men det er små poster, så nettoreultatet er, at der ikke er meget at gøre godt med, når man kommer ud på dimittendsatsen. For selvom indkomsten forøges betydeligt, så gør udgifterne det også”, siger Morten Bruun Pedersen.

“Man bliver ikke rigere, medmindre man finder et arbejde”.

Har ikke mærket forskel

At finde et arbejde er netop, hvad Felix Baran Yildirim er i gang med. Han blev færdiguddannet cand.mag. i sommers, og nu er han til JobLab i Dansk Magisterforening, hvor han skriver ansøgninger og cv'er.

Han har ikke mærket de store forbedringer af sin økonomiske situation ved at gå fra SU til dagpenge – og det er vel at mærke, før dimittendsatsen bliver sat ned.

“Der er ikke nødvendigvis færre penge, men det er blevet sværere for mig at finde et sted at bo. I boligselskaberne ryger du nedad på listen, når du ikke længere er studerende”, siger han med henvisning til, at man i flere almennyttige boligselskaber kommer foran på ventelisten til en bolig, hvis man er studerende eller har arbejde i kommunen.

Lige nu bor han selv hos en veninde med udsigt til snart at blive boligløs, hvis ikke han finder en permanent bolig.

“Hvis jeg finder en lejlighed til 5-6.000 kroner i husleje om måneden, som ikke er en unormalt høj husleje i København, så bliver dagpengene hurtigt spist op af de faste udgifter”, siger han.

Ikke brug for pisk

Ifølge formand for DM Studerende Frederik Fischer Thordal vil den nye

“Man får faktisk færre penge at gøre godt med som dimittend, end man havde som studerende. Det er pointen”.

Ann Lehmann Erichsen, forbrugøkonom

dimittendsats netop betyde, at mange nyuddannede ikke vil have mulighed for at bo et ordentligt sted, og mange vil falde i levestandard.

“Man vil måske ikke kunne bo i den by, hvor man studerede og har sit netværk, men vil blive tvunget ud af studiebyerne, fordi en almindelig husleje i København, Aarhus eller Odense er meget højere end prisen på en studiebolig. Det vil gøre det endnu sværere for de nyuddannede at finde beskæftigelse, når de flytter væk fra virksomheder og netværk”, siger Frederik Fischer Thordal, som mener, at sænkningen af dimittendsatsen er et politisk “fejlskud”.

“I kampen for at få folk i beskæftigelse, så tror jeg, man rammer forkert, fordi den nye sats kommer til at sænke levestandarden og begrænse mulighederne for at finde de job, som er rigtig svære at finde lige nu. Med en dimittendledighed på 30 procent så det altså ikke pisk, man har brug for, men at der bliver skabt nogle job”, siger han.

Bruger flere penge

Fonden Kraka har også regnet på studerendes og dimittenders økonomi og sammenlignet budgetter. De har udelukkende medtaget faste udgifter i deres regnestykke og kommer på den måde frem til, at rådighedsbeløbet stiger fra 630 kr. for studerende til 4.138 kroner om måneden for dimittender på den nye sats. Dermed viser regnestykket, at der er en klar økonomisk gevinst ved at gå fra SU til dagpenge.

Budgetterne fra Nordea med flere udgiftsposter får ikke vicedirektør i Kraka Jens Hauch til at ændre holdning til den sag.

Han sætter spørgsmålstegn ved, hvorfor dimittender ifølge Nordeas budget har større udgifter til fx mad, tøj og fritid, og tager stigningen som et udtryk for, at dimittender netop oplever, at de har mulighed for at bruge flere penge.

“Det er jo klart, at hvis man har flere penge til rådighed, så bruger man også flere penge”, siger han. Dimittender kan fortsætte den beskedne levevis, de var vant til som studerende, mener Jens Hauch.

“Hvis man har kunnet leve for et stramt budget på SU i mange år, så kan man jo godt fortsætte lidt endnu”.

Ikke spare på tøj og frisør

Ann Lehmann Erichsen fra Nordea mener derimod, at det er nødvendigt at se på det samlede realistiske forbrug, hvis man skal have et retvisende billede af dimittenders økonomi.

“Det er meget nemt at sige til andre, ‘hold da op, hvor er det mange penge’. Men hvis man sætter sig ned og fordeler pengene og ser på, hvor langt dimittenderne kan komme for 10.000 kroner, så er det, man opdager, at de desværre ikke kommer særligt langt”, siger hun.

Ann Lehmann Erichsen mener ikke, at det nytter at sige til de nyuddannede, at de skal spænde bæltet ind og spare.

“Man skal være aktiv jobsøgende, og man skal se præsentabel ud. Det kan jo ikke nytte noget, at man sparer på frisør og ikke køber nyt tøj. For så ved vi godt, at det kan blive svært at blive ansat”.

Felix Baran Yildirim er ikke i tvivl om, at det vil blive sværere at få pengene til at slå til, når den nye dagpengesats træder i kraft. Men han mener ikke, at en lavere ydelse vil få de nyuddannede som ham selv hurtigere i arbejde.

“Det handler ikke kun om motivation, men også om de muligheder, vi har i samfundet for at finde arbejde. Hvorfor skulle man som højtuddannet studere i 5-6 år for så ikke at ville arbejde bagefter”? spørger han. <<

BUDGET OVERSLAG FOR UNGE PÅ SU, DER BOR UDE

	Indkomster	Udgifter
	(5.903 før skat)	
INDKOMSTER efter skat		
SU udeboende	5075	
Lønindkomst	0	
Anden indkomst		
I alt ind efter skat	5.075	
UDGIFTER		
Husleje (inkl. Vand, varme)		3.150
El		230
Mad og drikke uden alkohol		1490
Forsikringer		110
Fagligt kontigent (a-kasse/faglig forening)		66
It og tele o.lign.		800
Bøger		250
Tøj og sko		400
Sundhed (medicin, tandlæge, briller o.lign.)		180
Transport		110
Personlig hygieine		285
Sport/fritid		200
Licens		205
Diverse (gaver, småting, fornøjelser, ferie m.m.)		510
I alt udgifter	5.075	7.986
Resultat	-2.911	
SU-lån pr. måned	3.020	

Ifølge Danmarks Statistik har en uddannelsessøgende et gennemsnitsforbrug på 11.000 kr. pr. måned

Det betaler studerende i gns. i busleje hver måned jf. Nordeas ungeundersøgelse

Underskud hver måned 2.911 kr. der skal betales med lån og/eller arbejdsindkomst.

SÅDAN ER BUDGETTERNE LAVET

Nordea har lavet et budget for en udeboende på SU og en færdiguddannet på den nye dimittentsats for Magisterbladet. Posterne i budgetterne tager udgangspunkt i tal fra Danmarks Statistik og Nordeas ungeundersøgelse. Ifølge Danmarks Statistik har en uddannelsessøgende et gennemsnitsforbrug på 11.000 kroner om måneden, mens en enlig voksen under 60 år har et gennemsnitsforbrug på 15.315 kroner om måneden. De enkelte poster er justeret til et niveau, som ifølge Nordea er realistisk.

Underskud hver måned 3.098 kr.

Ifølge Danmarks Statistik har en enlig voksen under 60 år et gennemsnitsforbrug på 15.315 kr. pr. måned

BUDGET OVERSLAG FOR DIMITTEND

	Indkomster	Udgifter
INDKOMSTER efter skat		
Dimittentsats 12.811 kr.	efter skat: 9.580	
Lønindkomst	0	
Boligtilskud	653	
I alt ind efter skat	10.233	
UDGIFTER		
Husleje (inkl. Vand)		4.200
El, varme		1.150
Mad og drikke uden alkohol		2.210
Forsikringer		360
Fagligt kontigent (a-kasse/faglig forening)		492
It, tele, licens, tv-pakke		1.020
Bøger, aviser		100
Tøj og sko		500
Sundhed (medicin, tandlæge, briller o.lign.)		180
Transport		400
Personlig hygieine		285
Sport/fritid		400
Boligudstyr		350
Diverse (gaver, småting, fornøjelser, ferie m.m.)		600
Afdrag på lån til indskud i lejlighed		884
Opsparing til uforudsete udgifter		200
I alt udgifter	10.233	13.331
Resultat	-3.098	

FTF-FORMAND:

Dagpengekommission ønskede 60 procents dimittendsats

I Dagpengekommissionen var man klar til at foreslå en dimittendsats på 60 procent til ikkeforsørgere. Det fortæller FTF-formand Bente Sorgenfrey, som sad med ved bordet. Dimittenderne har få venner på Christiansborg, lyder fagbevægelsens diagnose.

I **Dagpengekommissionen** var man klar til at skrue endnu mere ned på dimittendsatsen, end hvad satsen landede på efter en tur i Folketinget. Det fortæller FTF-formand Bente Sorgenfrey til Magisterbladet. Hun sad med i kommissionen som repræsentant for både fagforbundet FTF og Akademikerne.

“Jeg må tage til efterretning, at jeg var den eneste, der reelt kæmpede for dimittendernes vilkår i Dagpengekommissionen. Der var et udbredt ønske om, at satsen skulle ned, og et ønske på bordet om en måneds karens og en sats på 60 procent for ikkeforsørgere”, siger Bente Sorgenfrey.

Dimittender, som ikke er forsørgere, får fra 2017 lavere dagpenge. Det står klart, efter at Dagpengekommissionens arbejde er afleveret, og regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne sætter dimittendsatsen for ikkeforsørgere ned fra i dag 82 procent til 71,5 procent af den maksimale dagpengesats.

Bente Sorgenfrey fortæller, at FTF's strategi i kommissionen var at prøve at slå en ring omkring dimittendsatsen ved at gå et lille stykke ad vejen i en nedsættelse af satsen til de 78 procent, som kommissionen endte med at anbefale.

“Vi vidste, at både i kommissionen og politisk var der et ønske om at gå længere ned end 78 procent. Det helt afgørende for mig var, at kommissionen meldte et tal ud, vi var enige om. Dimittendsatsen er kommet for langt

ned, men det kunne have været meget værre”, siger Bente Sorgenfrey og fastslår:

“Havde jeg ikke skreget op i kommissionen, at der ikke skulle skæres i satsen, så var den landet på 60 procent. Det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om”.

Unge har få venner

De unge sendes i stigende grad på smalkost, mens ældre sidder på flæsken. Mens nettoformuen for unge under 40 år i gennemsnit er gået i minus

“Dimittendsatsen er kommet for langt ned, men det kunne have været meget værre”.

Bente Sorgenfrey, formand

fra 1997 til 2013, er nettoformuen for ældre over 60 år i samme periode vokset med over 200.000 kroner. Det viser en analyse, som AE har udarbejdet for Magisterbladet over udviklingen i nettoformuen.

Der har været en række politiske nedskæringer på ungeområdet, som ligner et politisk mønster, påpeger Asbjørn Sonne Nørgaard, som er professor på Institut for Statskundskab på Syddansk Universitet. Ud over dagpengeforringelser er også unges SU for hjemmeboende blevet skåret, og kontanthjælpssatsen for unge under 30 år har også stået for tur. Derimod be-

skytter politikerne “kernetropperne” – de ældre og veletablerede husejere med 2-3 børn.

“Man skræller i stedet på dimittendsatsen, fordi det ikke har de store politiske omkostninger. De unge har ikke noget entydigt stærkt talerør, selvom enkelte parter som Dansk Magisterforening har kritiseret nedskæringerne”, sagde Asbjørn Sonne Nørgaard i sidste nummer af Magisterbladet.

Mistet indflydelse

Fagbevægelsen har forsøgt at stå imod de politiske nedskæringer rettet mod unge, men har mistet indflydelse. Det erkender HK-formand Kim Simonsen.

“Det er ganske få af de store ændringer, der er sket på arbejdsmarkedet de seneste år, som er sket med fagbevægelsens velsignelse. Jeg kan nærmest ikke komme i tanke om, hvad der faktisk er gennemført med fagbevægelsens velsignelse de seneste mange år. Fagbevægelsen har mistet indflydelse, og den må vi se, om vi kan tilbageero-bre”, siger Kim Simonsen.

Bente Sorgenfrey mener dog ikke, at fagbevægelsen har givet køb på de unge ved eksempelvis at acceptere, at Dagpengekommissionen anbefalede at nedsætte dimittendsatsen til 78 procent.

“Det var faktisk et forsøg på at redde dimittenderne. Jeg er bestemt ikke tilfreds med de 71,5 procent, men bare det, at kommissionen endte med at slå ring om satsen, gjorde, at vi ikke landede på 60 procent”, siger FTF-formanden. <<

FAGBOSSER PÅ GRILLEN

Med nedskæringen af dimittendsatsen har de unge endnu en gang fået et politisk hak i tuden. De unge og dimittenderne er fagforeningernes fødekæde, så Magisterbladet spørger en række fagforeningsledere, hvad fagforeningernes eksistensberettigelse for de unge er, når de taber vigtige politiske slag.

Foto: Claus Bech/Scanpix

“Det er svært at råbe politikerne op”

Kim Simonsen, formand for HK:

HK har over 34.400 studerende medlemmer i 2015. HK's a-kasse har i gennemsnit haft knap 2.200 ledige dimittender per måned i 2015.

tidspensionisterne. Jeg er bange for, om solidaritetsspændet mellem danskerne så småt er ved at gå i opløsning. Det er svært at råbe politikerne op. De skruer ned på nogle satser med forestillingen om, at nåh ja, så demonstrerer befolkningen sikkert en dag, og så er det overstået. Der er en politisk erkendelse på Christiansborg om, at befolkningen herhjemme ikke er særlig mobiliserende i øjeblikket. Selv om fagbevægelsen var imod forringelser på fx efterlønnen og dagpengene, kunne vi ikke stille noget op mod forringelserne, på trods af at vi har to mio. medlemmer. På den måde er det jo opsigtsvækkende, at politikerne kan blive ved med at gennemføre disse forringelser.

De unge har ikke noget entydigt stærkt talerør, der kan tale deres sag under politiske reformer, påpeger professor på SDU Asbjørn Sonne Nørgaard. Skal fagbevægelsen ikke være et stærkt talerør for de unge?

Jo, det skal vi. Og det synes jeg bestemt også, vi forsøger at være. I HK har vi ca. 30.000 medlemmer under 30 år. Dem forsøger vi bestemt at være talsmand for på fx SU, transport og manglende undervisningslokaler. Men på en lang række områder kan jeg bare konstatere, at der bliver ikke lyttet efter. Men vi skal huske, at vi fx har fået en reform på erhvervsuddannelserne, som vi er meget glade for. Så der sker også ting den anden vej rundt.

Stramningerne på SU'en, nedskæringer på dimittendsatsen og fremdriftsreformen viser, at de unge ikke er så politisk vigtige, for man lader dem betale, når der skal laves reformer. Er det rigtigt?

Man har været ude efter de unge, men man har dælele også været efter dem på sygedagpenge, kontanthjælp og for-

>>

“Vi har forsømt dimittendernes position”

Bente Sorgenfrey, formand for FTF

FTF's a-kasse har i gennemsnit haft 1.650 ledige dimittender per måned i 2015.

Foto: Scanpix

Hvad mener du med, at de faglige organisationer har forsømt de unge?

Vi har sammen med vores medlemsorganisationer og studieorganisationer diskuteret, hvordan vi skulle prøve at presse politikerne på spørgsmål om fx dimittendsatsen. Vi ville meget tydeligt markere, hvilke konsekvenser nedsættelse af satsen ville få. Men vi har måske ikke gjort det bredt nok i fagbevægelsen. Og vi har heller ikke fået overbevist mulige alliancepartnere om dette synspunkt. Det kunne bl.a. være arbejdsgiverne. Jeg tror egentlig, at aftaleparterne er blevet lidt overraskede over reaktionerne. Det er ikke bare akademikerne, der hyler op over dette. Det oplevede jeg også skete til 3F's kongres. Så det er bredt i fagbevægelsen, at der er utilfredshed over, at satsen er blevet sat så langt ned. Nogle gange synes jeg også, de unge mangler en koordinerende stemme. FTF er med til at støtte Uddannelsesalliancen, og den håber jeg kan være med til at sætte nogle uddannelsespolitiske dagordener. Men de unge har også selv brug for at koordinere og organisere deres arbejde mere, så de står stærkere i et fællesskab.

Hvad synes du om, at det er de unge, som skal betale for reformer af dagpengeområdet? Studerende går fra studier og studiejob til en helt anden livssituation, hvor de skal ud af kollegierne og måske ikke kan bevare deres studiejob. De skal betale a-kasse og fagforeningskontingent, hvis de ellers vil være en del af fællesskabet. Så det er helt urimeligt, at dimittendsatsen er kommet helt ned på 71,5 procent. Jeg må erkende, at dimittenderne ikke har mange venner, og det siger i hvert fald mig, at vi faglige organisationer og studieorganisationer har forsømt dimittendernes position i a-kassesystemet. Det bør vi lære af.

“Vi gjorde forsøget”

Camilla Gregersen, formand for Dansk Magisterforening (DM)

DM har over 17.000 medlemmer, som er studerende. Magistrenes A-kasse har i gennemsnit haft ca. 2.200 ledige dimittender per måned i 2015.

Kunne fagbevægelsen have gjort mere for at forhindre forringelser af dimittendsatsen?

Vi gjorde forsøget. DM stod hårdt på, at dimittendsatsen ikke skulle forringes. Vi kæmpede imod forringelser for dimittenderne både i kommissionsarbejdet og bagefter ved at gøre politikerne på Christiansborg opmærksomme på, at de nyuddannede er fødekilden til nye medlemmer i de a-kasser og fagforeninger, som bærer dagpengesystemet oppe. Jeg vil ikke bebrejde fagbevægelsens repræsentanter i kommissionen, for de sloges også for dimittenderne.

Hvordan bliver fagbevægelsen et stærkt talerør for de unge?

Jeg oplever faktisk, at fagbevægelsen gerne vil tale de unges sag. Alle fagforeninger er eksempelvis imod en indslusningsløn for unge, og i DM arbejder vi for, at studerende får løn under praktik. I DM arbejder vi tæt sammen med bl.a. elev- og studenterbevægelsen, særligt aktuelt mod nedskæringer på de videregående uddannelser, hvor vi varetager de unges – og samfundets – interesser. DM er meget aktiv i bl.a. akademikerkampagnen, der handler om at matche de nyuddannede med private virksomheder. Vi har sammen med andre akademiske fagforeninger lobbyet for, at der kommer brobygningsprojekter som en vækstpilotordning, der hjælper unge akademikere ud på det private arbejdsmarked. Og så arbejder vi for, at atypisk beskæftigede, der i høj grad omfatter unge, også får mulighed for at være omfattet af det sikkerhedsnet, som dagpengesystemet er.

Foto: Jacob Nielsen

“Fagbevægelsen er udfordret i en krisetid”

Ejner Holst, næstformand for LO

LO har igennem tilknyttede forbunds a-kasser i gennemsnit haft minimum 6.270 ledige dimittender per måned i 2015.

Dimittendsatsen er sat ned. Har fagbevægelsen mistet indflydelse?

Fagbevægelsen er udfordret i en krisetid. Vi måtte fx også erkende, at man ikke kunne vinde et folketingsvalg på at fastholde efterlønnen. Det

er den politiske virkelighed, vi lever i. Der var ikke et stærkt nok flertal i befolkningen til at ændre den politiske dagsorden. Men man tager fejl, hvis man tror, at fagbevægelsen kan stå i en forhandlingssituation med varetøret. Vi har jo sikret en uddannelsesgaranti på erhvervsuddannelserne. Det synes jeg er en stor sejr for ungdommen.

Fagbevægelsen repræsenterer op mod to mio. lønmodtagere. Hvad skal I gøre for at vinde de politiske slag fremadrettet?

Det handler udelukkende om at være konstruktiv. Vi må have det bedste analyseapparat og komme med de bedste og mest gennemarbejdede forslag. Der er masser af fagforeningsmedlemmer, men medlemmernes politiske tilhørsforhold er mindre end tidligere. Vi skal ud at møde og diskutere med medlemmerne rundt om i landet og forklare dem disse ofte forfærdeligt indviklede ting. Hvem havde fx troet, at når man diskuterer politiforlig, så diskuterer man også penge til erhvervsskolerne. Jeg synes, vi skærer for meget på vores kernevelfærd. Men jeg er meget forsigtig med at gøre dette til en generationskamp, for det tror jeg ikke, nogen vinder noget på. Skal vi føre en kamp, så er det for at have et velfærdssystem, der giver plads til og gode vilkår for alle.

“71,5 procent er meget kritisabelt”

Lisa Herold Ferbing, formand for Djøf

Djøf har knap 24.000 studerende som medlemmer.

Djøf har i gennemsnit haft 1.170 ledige dimittender per måned i 2015.

Kunne fagbevægelsen have gjort mere for at forbinde forringelser på fx dimittendsatsen?

Sådan som tingene udviklede sig efterfølgende, så tror jeg det ikke. Nu repræsenterer jeg jo en del af akademikerne, som ikke selvstændigt sad med i kommissionen. Vi var repræsenteret gennem FTF, og det gjorde FTF absolut efter bedste evne. Men jeg synes, der er en selvstændig pointe i, at akademikerne ikke selv sad med ved bordet. Kommissionen kom frem til, at de unge skal medfinansiere forbedringerne af fx genoptjeningsretten, og det synes jeg ikke var smart. Men når de landede på et forslag om at sænke dimittendsatsen til 78 procent, så var det isoleret set nok det bedste resultat, vi kunne opnå for de unge. At man så po-

litisk går videre og sænker satsen til 71,5 procent, er meget kritisabelt.

Hvilke sejre har fagbevægelsen sikret de unge de seneste fem år, der viser meningen med at være medlem af en fagforening?

Den indsats, vi har lavet i Djøf, har ført til adskillige nye job og studiejob i små og mellemstore virksomheder. Vi lægger os beskæftigelsesmæssigt et sted med tilbud, som man ikke får i a-kassen eller i jobcentret. Vi ved, at når du har haft studiejob senest under kandidaten, så står du forrest i jobkøen. På de punkter har vi sejret. Det interessante er, hvordan vi får de unge ud på en startløn på ca. 30.000 kroner om måneden. Det er guleroden, og det handler om, hvordan de når derhen. Den ungeindsats har Djøf ind-

til videre brugt 20 mio. kr. på. Det er en af årsagerne til, at mange studerende godt kan se, at det er en rigtig god ide at melde sig ind her. Senest har vi også set regeringen tage initiativ til at få lempet kravene i fremdriftsreformen. Det var ikke sket uden et massivt og vedholdende pres fra de studerende og de faglige organisationer.

KLOGE ÅGE FRA JEOPARDY:

Hvad gør fagbevægelsen for de udsatte?

Hvis fagbevægelsen skal sejre “ad helvede til godt” i de kommende år, skal den have fat i det nye arbejdsmarked, hvor løntilskud, gratisarbejde og midlertidige ansættelser er en del af hverdagen. Vi har talt med to forskere og en arbejdsløs magister, som i to år har bevæget sig rundt i gråzonen.

Jens Andersen har bevist, at han er kvikkere i pæren end de fleste. Han er cand.mag. i tværkulturelle studier med Kina som speciale, men det er nu ikke bare derfor. Næ, her i efteråret vandt han 11 gange i streg i Jeopardy på TV3, og til sidst tog han sig også rimelig suverænt af sejren i finalekampen mod de mest vindende fra de sidste tre år.

Det får man nogle penge for, men ikke et arbejde. Siden Jens Andersen fik sin magistergrad i sommeren 2013, har han været ledig. Og efter to år

på dimittendsats står den nu på arbejdsmarkedsydelse, som er kontanthjælp pakket ind i lidt pænere papir. Det meste af gevinsten på en halv million fra Jeopardy er i øvrigt brugt på at fylde

det økonomiske hul, han gravede for sig selv i studieårene og tiden derefter.

“Kloge Åge”, som Jens Andersen blev døbt i Se og Hør, har ellers gjort alt det, politikerne gerne vil have. Han har søgt 650 stillinger, når man tæller de ulønnede med. Han har søgt bredt, ikke bare de oplagte magisterjob, men for eksempel også som servicemedar-

bejder i lufthavnen og kirkemedarbejder i Hyltebjerg Kirke. Han har brugt sin mulighed for seks ugers selvvalgt efteruddannelse på et kursus som projektleder, og en del af den uvelkomne fritid går

med at være bog i Menneskebiblioteket og bestyrelsesmedlem i Boldklubben Frem.

Resultat: Én regulær jobsamtale og tre samtaler om offentlige løntilskuds-

job, hvor det er arbejdsgiveren, der får tilskuddet – ikke medarbejderen. P.t. har Jens Andersen selv skaffet sig en ulønnet praktikplads – “opbevaring”, som han kalder det.

Har jeg et fag?

Dette kunne være endnu en historie om en akademiker, som er havnet i et limbo og risikerer at blive en del af en tabt generation. Det er det ikke. Historien handler om, hvad fagbevægelsen skal gøre for at fjerne sådan en som Jens.

“Vi er rigtig mange, som kommer ud i alle mulige typer ulønnede job.

Vi gør det for at få

“Så snart det giver mening, vil jeg melde mig ind i en fagforening”.

Jens Andersen, Jeopardy-stormester

Jens Andersen leder desperat efter job og har svært ved at se, hvad han skal bruge en fagforening til i sin nuværende situation: "Jeg synes ikke rigtigt, at fagbevægelsen kæmper imod noget. Hvor er fingeraftrykket på dagpengeaftalen?"

noget på cv'et, men vi bliver udnyttet. Der er et stort gråt arbejdsmarked, og jeg tror ikke, at fagforeningerne har vænnet sig til, at arbejdslivet er så segmenteret. At man får mange korte ansættelser, og at man nogle gange skal finde sig i at arbejde gratis", siger han.

Jens Andersen er medlem af Magistrenes A-kasse, men ikke af fagforeningen. Først og fremmest fordi han ikke har haft råd, men ikke kun.

"Så snart det giver mening, vil jeg melde mig ind i en fagforening. Men jeg har tænkt over, hvad mit fag egentlig er. Jeg opfat-

Jens Andersen er cand.mag. og har vundet 11 gange i streg i "Jeopardy". Til sidst vandt han finalekampen mod de mest vindende fra de seneste tre år.

» ter ikke mig selv som én, der har et fag, fordi arbejdsmarkedet er så diffust, og folk skifter job hele tiden. Man skal overveje, om begrebet fag overhovedet har en betydning for dem, der bliver uddannet i dag”, siger han.

Intern social dumping

Da Ove Kaj Pedersen tog sin kandidatgrad i statskundskab i 1978, var arbejdsmarkedet en del mere homogent. Der var godt nok flere arbejdsløse end i dag, men gabet mellem løn og dagpenge var mindre, og man kunne reelt være på dagpenge på ubestemt tid.

I dag er Ove Kaj Pedersen professor og samfundsforsker ved CBS. Det var ham, der satte navn på “konkurrencestaten” i en bog fra 2011, og han mener, at Jens Andersens udsagn rammer spot on i forhold til de udfordringer, fagbevægelsen står midt i. Ifølge professoren har man ikke fanget, at vi

er ved at bevæge os fra velfærdsstat til konkurrencestat.

“Fagbevægelsen er i defensiven. Man forholder sig til andres dagsordener med det seneste dagpengeforlig som et godt eksempel. Fagbevægelsen kæmper for at fastholde de goder, velfærdsstaten gav, i stedet for at gå ind i en offensiv kamp om, hvad det er for en konkurrencestat, man gerne vil have”, siger han.

Her er de nyuddannede akademikers jobmarked et godt eksempel, mener professoren.

“Vi taler om social dumping i forhold til arbejdere fra Østeuropa, men på akademikerområdet foregår det, jeg vil kalde intern social dumping. Masser af især unge arbejder helt eller delvist gratis. Det ser ud, som om fagbevægelsen synes, det er en god måde at komme ind på arbejdsmarkedet på, men det er jo en indslusningsperiode uden garantier. Man kan komme til at

gøre det for evigt”.

Ove Kaj Pedersen efterlyser, at fagforeningerne forholder sig mere aktivt til den stadig voksende servicesektor, hvor andelen af medlemmer og overenskomster er relativt lav.

“Det er et arbejdsmarked, hvor lønmodtagerne ikke nødvendigvis er sikret opsparing til pension, ret til videreuddannelse og dækning ved sygdom. Hvad vil man gøre ved uligheden mellem dem, der har en permanent tilknytning til arbejdsmarkedet, og dem, der ikke har? Jeg har ikke løsningerne, men hvis fagbevægelsen ikke formår at komme i offensiven og for eksempel finder ud af, hvordan den vil overenskomstdække servicesektoren, vil det medvirke til, at den danske model langsomt går i opløsning”.

Tilskudsjob uden perspektiv

Jens Andersen har en ven, som var i

løntilskudsjob i en kommune. Han redigerede et personaleblad, og da tilskudsperioden på et halvt år var gået, blev han forlænget med endnu et halvt år efter reglerne. Derefter var det ud af klappen, og en ny blev ansat.

“Reglerne for løntilskudsjob er jo, at man ikke må tage arbejde fra andre. Kommunens argument var, at stillingen ellers ikke ville være besat, men det er svært at forestille sig, når de har haft et personaleblad i mange år”, siger han.

Selv har Jens Andersen lavet sin egen lille protest: Han har sagt nej til tre tilskudsjob, fordi der ikke var noget perspektiv i dem.

“Det må man sikkert ikke, men hvis jeg skal arbejde for dagpengene, skal der være noget på den anden side. Jeg blev tilbudt et løntilskudsjob som “office manager”, og hende, der havde stillingen, ville gerne fortsætte, men nu var hendes tid gået. Så tænkte jeg: Hvis hun vil blive, og de gerne vil beholde hende, er der jo ikke stor sandsynlighed for, at jeg får noget ud af at være der. Og så sagde jeg nej”.

Fokus på atypisk arbejde

Det bliver et succeskriterium for fagbevægelsen, om den formår at favne nyuddannede som Jens og alle andre, der har det, man på lovsprog kalder “atypisk arbejde”. Det vurderer Søren Kaj Andersen, som er arbejdsmarkedsforsker og leder af FAOS på Københavns Universitet.

“Der er en ny tendens på blandt andet akademikernes arbejdsmarked i retning af job på anderledes vilkår, hvor vejen ind er ansættelser, der er tidsbegrænsede. Vi kan se tendenser, som bør rejse nogle advarselsflag i de faglige organisationer”.

Søren Kaj Andersen mener så til gengæld, at der generelt er ganske stor fokus på det atypiske arbejde i fagforeningerne. Og han er langt – meget langt – fra at underskrive fagbevægelsens og den danske models dødsdom.

“En gruppe på kanten af arbejdsmarkedet er vikarer. Engang ville fagbevægelsen ikke røre ved dem, fordi hovedmålet var den klassiske, tidsbe-

grænsede ansættelse, men man sadlede om og fik vikarerne ind i overenskomsterne. I landene omkring os er der særlige overenskomster for vikarer, overenskomster, som ofte er dårligere end dem for de traditionelle grupper. Herhjemme er vikarerne omfattet af de samme bestemmelser, og det er da en sejr for fagbevægelsen”.

I det hele taget klarer den kollektive danske aftalemodel sig bemærkelsesværdigt godt, hvis man sammenligner med de fleste andre lande i Europa. Det skyldes ikke mindst, at det herhjemme er lykkedes at holde arbejdsgiverne fast på, at en overenskomst er bedre end ingen overenskomst.

“Det er da rigtigt, at den danske fagbevægelse samlet set taber medlemmer, og givetvis har man ikke samme politiske indflydelse som førhen. Men dækningsgraden af de kollektive overenskomster er sådan set intakt”, siger Søren Kaj Andersen.

Ikke en stor sejr

Arbejdsmarkedsforskeren tror ikke, den lavere dimittendsats vil få den store effekt på lysten til at melde sig i fagforening. Den nåede ikke at få betydning for Jens Andersen, for hans dage på dagpenge er slut i denne omgang.

”Da jeg gik i gang med studiet, vid-

ste jeg, at jeg havde et sikkerhedsnet i form af dagpenge, når jeg var færdig. I mellemtiden er dagpengeperioden halveret til to år, og nu sættes dimittendsatsen ned. Havde det været sådan dengang, er det sandsynligt, at jeg slet ikke var begyndt at studere.”

Jens Andersen har svært ved at se, hvad han skal bruge en fagforening til i sin nuværende situation.

”Jeg synes ikke rigtigt, at fagbevæ-

Jens Andersen har søgt 650 stillinger, når man tæller de ulønnede med. Resultat: En regulær jobsamtale, og tre samtaler om offentlige løntilskudsjob.

gelsen kæmper imod noget, hvor er fingeraftrykket på dagpengeaftalen? Man fik forhandlet otte karenstage ned til tre, men det er stadig tre flere end før. Det er altså ikke en stor sejr.”

DM's formand Camilla Gregersen svarer, at DM i høj grad kæmper for dem med atypiske stillinger.

”DM har det sidste halve år skabt en alliance på tværs af ni fagforeninger, hvor vi sammen har presset politikerne for at lave nytænkende dagpenge-lovgivning, der kan skabe et ordentligt sikkerhedsnet for dem, der ikke er fastansatte på fuld tid. Langt de fleste af vores medlemmer har jo ordinært arbejde, men vores styrke forpligter os til at gøre en indsats for dem, der ikke har fået foden indenfor endnu”, siger Camilla Gregersen.

Camilla Gregersen understreger, at hun er meget kritisk overfor misbrug af løntilskud.

”Dels kan det stikke den enkelte blå i øjnene. Dels kan det fungere som en løntrykker-ordning. Indslusningsordningerne til arbejdsmarkedet er en balancegang, så vi ikke kommer til at undergrave de ordinære jobs. Jeg vil da anbefale Jens Andersen til at bakke op om vores indsats for ordnede vilkår, og det kan han kun gøre ved at melde sig ind i DM.” <<

“Fagbevægelsen er i defensiven. Man forholder sig til andres dagsordener med det seneste dagpengeforlig som et godt eksempel”.

Ove Kaj Pedersen, professor

GOD STIL PÅ FACE- BOOK

Tager du din digitale adfærd alvorligt? Det burde du, for Facebook husker alt, hvad du gør, og er i stigende grad en platform, arbejdsgivere følger med på. Her er seks gode råd til, hvordan du bruger Facebook med omtanke.

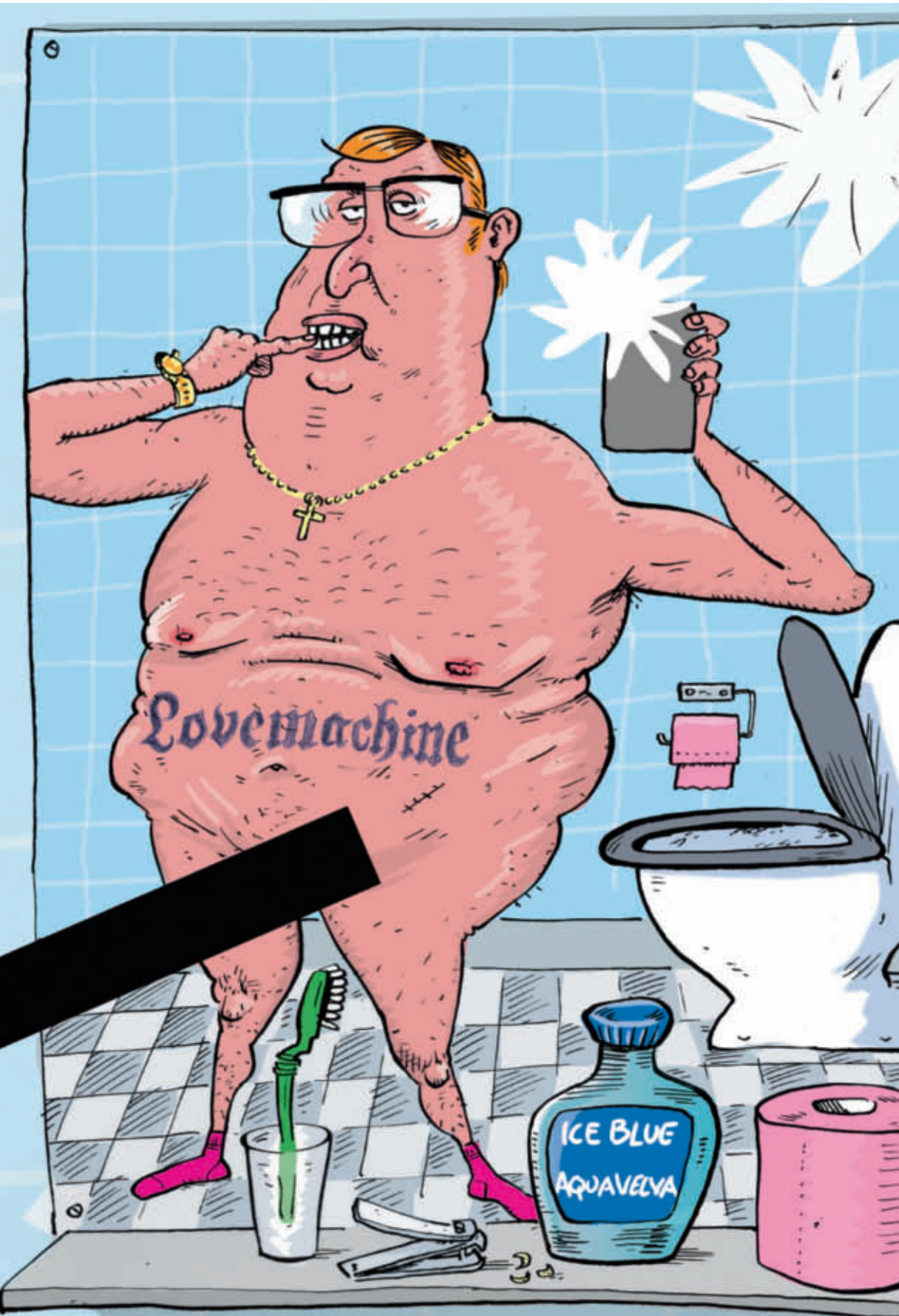

1 **BESLUT, HVAD DU BRUGER FACEBOOK TIL**

Rigtigt mange Facebook-profiler indeholder en blanding af private ferie billeder, venskaber med kolleger og holdningsmæssige tilkendegivelser. Det behøver ikke at være et problem, men det kan blive det, hvis ikke du er bevidst om, hvordan du bruger Facebook, og hvordan Facebook bruger dig. I den virkelige verden er vores aktiviteter adskilt af tid og rum. Når vi er på arbejde, arbejder vi, og når vi er sammen med vores venner og familie, er det dem, vi fokuserer på.

På Facebook sker der derimod et "kontekstkollaps", hvor dit private jeg og dit offentlige jeg meget let smelter sammen. Facebooks standardindstillinger er nemlig sådan, at alt, hvad du poster, er offentligt. Hvis du lægger et billede op fra din løbetur, kritiserer regeringens flygtningepolitik eller reklamerer for din arbejdsplads, vil alle kunne se det, når de søger på dit navn. Måske har du ikke noget imod dette, eller også bryder du dig ikke om tanken. Netop derfor er det vigtigt, at du beslutter, om din profil skal være lukket eller offentlig. Og om du kun vil være Facebook-ven med dine nærmeste, eller om du også vil være ven med dine kollegaer og eventuelle samarbejdspartnere.

Kilde: Stine Gotved, cybersociolog og lektor på IT-Universitetet, og Cecilie Cohrt, karriererådgiver i Dansk Magisterforening

VÆR KONSEKVENT

Vil du gerne holde arbejde og privatliv adskilt – også på Facebook – så vær konsekvent og afvis venneanmodninger fra folk, du ikke betragter som en del af dit private liv. Sker det, at en af dine kolleger – eller måske endda din chef – sender dig en venneanmodning, så fortæl på en pæn måde, at du bruger Facebook som et privat frirum, og at I derfor ikke skal være Facebook-venner. Synes du, afvisningen er svær, kan du bløde den op med en bemærkning om, at det kan være svært at opretholde en professionel relation, hvis man har set hinanden i alt for meget badetøj. Vil du derimod gerne have en mere åben profil – både i forhold til dens offentlighed, og hvem du er ven med – kan du justere Facebooks indstillinger sådan, at det fx ikke er alle, der kan se alle dine opslag. Dette er en god idé, hvis du gerne vil være Facebook-ven med kolleger, men fx ikke synes, de skal se dine billeder fra fester, fødselsdage og håndboldstævner.

Kilde: Trein Møller, projektleder i Dansk Magisterforening, og Stine Gotved, cybersociolog og lektor på IT-Universitetet

bi sum.

>

3

ACCEPTÉR, AT INTET ER PRIVAT

Selv hvis du er god til at indstille dine opslag, kan de indimellem ryge ud til nogen, du ikke forventede ville se dem. Facebook ønsker grundlæggende, at alt, hvad du foretager dig, skal kunne ses af alle. Når du indstiller din profil til at være mere lukket, modarbejder du faktisk Facebooks natur. Derfor er det let at glemme nogle af alle de foranstaltninger, du skal træffe, hvis du vil have en meget lukket profil. En god idé er derfor som grundpræmis at acceptere, at intet, du foretager dig på Facebook, er privat, og derfor skal du aldrig poste noget, der kan give dig problemer, hvis det bliver læst af de forkerte.

Kilde: Marcel Worm-Marquardtsen, forhandlingskonsulent i Dansk Magisterforening, og Stine Gotved, cybersociolog og lektor på IT-Universitetet

4

TAL PÆNT

Dette råd er simpelt, men vigtigt. Skriftsprog er et hårdt sprog, fordi man ikke kan se, hvilken tone og intention det er skrevet med. Vi er efterhånden ved at vænne os til Facebook som medie og ved, at det ikke er stedet, man skal svine folk til. Men når det er sagt, skal du stadig tænke dig grundigt om, før du skriver noget, som kan blive læst som en kritik. Indgår du i debatter på Facebook, så husk den gode tone hele vejen igennem.

Kilde: Cecilie Cohrt, karriererådgiver i Dansk Magisterforening

5

NETTET GLEMMER IKKE

Når du bruger de sociale medier, sætter du digitale fodspor på internettet. De vil blive ved med at hænge ved dit navn, for nettet glemmer aldrig. En ting er, hvor du er i dit liv lige nu, men du ved aldrig, hvor du er om fem år. Du kan ikke vide, om den person, du lige har kritiseret eller gjort grin med i et opslag, senere vil sidde foran dig i et ansættelsesudvalg. Du kan sagtens mene en hel masse om din arbejdsplads eller om den politiske situation en fredag aften over en flaske rødvin med venner, men Facebook fungerer ikke på samme måde som ventil for dine frustrationer. Hold din sti ren, og sørg for, at du kan stå inde for alt, hvad du foretager dig på Facebook. Søger du fx et nyt job, kan det være en god idé at "rydde op" på din profil, inden du sender din ansøgning. Det ser kikset ud, hvis du liker nogle ting, som værdi- og holdningsmæssigt står i skærende kontrast til det job, du søger.

Kilde: Cecilie Cohrt, karriererådgiver i Dansk Magisterforening, og Trein Møller, projektleder i Dansk Magisterforening

6

TÆNK OVER, HVORNÅR DU ER ONLINE

Selvom flere virksomheder begynder at lave Facebook-politikker, har de fleste arbejdspladser ikke nogen regler for ansattes brug af Facebook i arbejdstiden. Nogle arbejder inden for områder, hvor de har brug for konstant at være på de sociale medier, mens andre ikke har nogen faglig grund til at være på Facebook, mens de er på arbejde. Befinder du dig – som flertallet – et sted midt imellem, er det en god idé at tænke over, hvornår og hvor ofte du er online. Facebook er kendt for at være en tidsrøver, der kan give mange forstyrrelser, men derudover kan dine kolleger og din chef – hvis du er ven med dem – følge med i, hvornår og hvor ofte du er på Facebook. Det gav du dem lov til at følge med i, da I blev Facebook-venner. Lad være med at give dem noget at bekymre sig om, og lad dit salg af brugt børnetøj og likes af musikvideoer foregå i fritiden.

Kilde: Marcel Worm-Marquardtsen, forhandlingskonsulent i Dansk Magisterforening, og Cecilie Cohrt, karriererådgiver i Dansk Magisterforening

DM · Dansk Magisterforening

Skal du og dine kolleger på kursus i foråret?

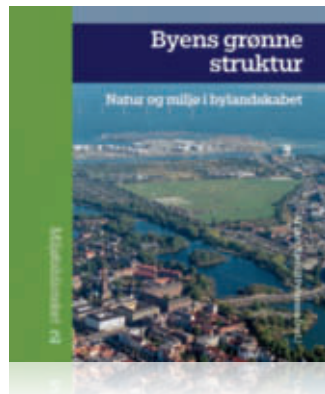
I DM Efteruddannelse skræddersyr vi interne kurser efter jeres behov. Fordelene ved interne kurser er blandt andre, at de:

- igangsætter og understøtter en udviklingsproces
- målrettes medarbejdernes og virksomhedens behov
- skaber fælles sprog, forståelse og værdier
- anvender cases og eksempler, som alle kender til
- giver fleksibilitet i forhold til tid og sted.

Se alle kurser på dm.dk/kurser eller ring på telefon 38 15 66 68

dm.dk/kurser

“Bynatur er grundlæggende ikke anderledes end al anden natur. Bynatur er natur slet og ret”.

MILJØ

Byens grønne struktur
– Natur og miljø i bylandskabet

Lars Kjerulf Petersen (red.)

Aarhus Universitetsforlag, 2015, 102 sider, 149,95 kr.

Ofte tænker vi natur og byer som to adskilte verdener. I bogen fortæller forfatterne om den blågrønne strøm af natur, som løber gennem alle byer, store som små. Uden disse blågrønne skud af natur ville kun de færreste af os have lyst til at tilbringe størstedelen af vores liv i byen. Alligevel er vi ikke gode nok til at tænke by og natur sammen. Vi ødelægger levestederne for dyr og planter, og vi prioriterer en ny parkeringsplads over en gammel gårdhave.

ARKÆOLOGI

Lejre bag myten – De arkæologiske udgravninger

Tom Christensen

Jysk Arkæologisk Selskab i samarbejde med ROMU, 2015, 564 sider, 448 kr. Kan købes på ROMU's besøgssteder i Roskilde, Frederikssund og Lejre Kommuner

Historien om kongeriget Danmark begynder i Lejre på Sjælland. Her lå ifølge sager og krøniker kongeslægten Skjoldungernes berømte kongsgård. Men fortællingerne om dem er sagn og myter og ikke historie. Arkæologiske udgravninger har imidlertid vist, at Lejre var hovedsæde for en stormand eller konge i sen jernalder og vikingetid (500-1000 e.Kr.). Bogen fortæller om de haller, grave og fund bl.a. skattefund, der er med til at tegne et nyt, spændende billede af denne sagnomspundne lokalitet.

KULTURHISTORIE

Conflictos de la memoria/Memoria de los conflictos – Conflitti della memoria/Memoria dei conflitti

Leonardo Cecchini og Hans Lauge Hansen (red.)

Museum Tusulanums Forlag, 2015, 377 sider, 238 kr.

I de senere år har vi i Vesten været vidner til et sandt

“erindringsboom”. På denne baggrund er et tværfagligt forskningsfelt opstået. Her undersøges fortidens repræsentationer, som produceres og cirkulerer i nutiden gennem forskellige kommunikationskanaler, tekstgenrer og medier. Denne bog indeholder en række essays om erindringer om Spaniens og Italiens traumatiske fortid og om måden, hvorpå disse konflikter har været fremstillet i erindringsartefakter fra forskellige genrer og medier.

PÆDAGOGIK

Pædagogprofessionens historie og aktualitet, bind 1 og 2

Jens Erik Kristensen og Søs Bayer (red.)

U Press, 2015, 566 sider, 499,95 kr.

Ophold i institutioner er blevet et vilkår for danske børn. Hvor stammer denne konstellation mellem familien, børneinstitutionen og skolen fra? Hvorfor opstod den? Og hvordan har den udviklet sig? Pædagogprofessionen får med disse bøger et Danmarkshistorisk løft. Dens udvikling viser sig at være vævet sammen med den bredere historie om ændrede børnesyn og familiesyn, fattigdom og klassekamp, kønsroller og kvindekamp,

befolkningspolitik, sundheds- og socialpolitik, familiepolitik og børnepolitik – kort sagt statens forhold til befolkningens børn.

HISTORIE

Beyond Scylla and Charybdis – European Courts and Court Residences outside Habsburg and Valois/Bourbon Territories 1500-1700

Birgitte Bøggild Johannsen og Konrad Ottenbeym (red.)

Syddansk Universitetsforlag, 2015, 358 sider, 238,40 kr.

The political landscape of Early Modern Continental Europe was dominated by two rivaling superpowers, the Habsburgs of Spain and the Holy Roman Empire versus the French Kingdom of the Valois and Bourbon monarchs. Age-old struggles for hegemony, seniority and precedence stimulated both parties to distinguish themselves from one another, at the same time influencing

essential aspects of court life including courtly etiquette and diplomatic ceremonies. By result, it also determined court architecture.

KOMMUNIKATION

De lytter ikke – Politikeres udenoms-snak – spot den, stop den

Christian Kock og Magnus Boding Hansen

Hans Reitzels Forlag, 2015, 150 sider, 185 kr.

Hvis demokratiet skal fungere, skal politikerne ikke snakke uden om svære spørgsmål. Og for at de ikke skal gøre det, skal journalisterne kunne spotte deres udenomssnak og stoppe den. Det er de ikke altid gode til. De lytter ikke nok til svarene. Denne bog skal gøre dem bedre til det. Det er desuden en bog til alle danske borgere, der synes, at politik er vigtigt, og som gerne vil tage stilling til politik på et brugbart grundlag.

CV

Ole Stokholm Lauridsen

Ole har de seneste ni år arbejdet med team i forskellige konstellationer. Han går ind for en stor grad af selvledelse, og at medarbejderne skal udvikle sig gennem arbejdsopgaverne.

2006- Afdelingsleder i By- og Udviklingsforvaltningen, Kolding Kommune.

2012-2015 Diplomuddannelse i ledelse.

2001-2006 Seniorkonsulent, Carl Bro.

1998-2001 Miljømedarbejder, Kolding Kommune.

1994-1997 Miljømedarbejder, Vamdrup Kommune.

1993-1994 Center for virksomhedsstudier.

1992 Cand.scient., Aarhus Universitet.

Mød Ole, mentor i DM

Dansk Magisterforening har tilknyttet over 100 frivillige mentorer i hele landet. Afdelingsleder Ole Stokholm Lauridsen er en af dem. Han var i tvivl om sit job og ledte efter en mentor at sparre med. Det lykkedes ikke, men så blev han selv mentor.

LEDTE SELV EFTER MENTOR

“Jeg gik rundt og ledte efter en mentor i 2011, fordi jeg havde behov for at sparre med nogen om min karriere. Jeg var ikke sikker på, at jeg var tilfreds i mit job, eller om jeg skulle søge andre græsange. Efter fem år i den samme stilling overvejede jeg, om jeg stadigvæk kunne tilføre noget. Jeg fandt ikke en mentor, men tænkte så, at jeg selv skulle prøve at blive mentor. Mentorarbejdet tvang mig til at reflektere over min egen situation, og jeg fandt ud af, at jeg faktisk var rigtig glad for mit job”.

FEEDBACK-EFFEKTEN

“Jeg har i øjeblikket min femte mentee. Jeg får meget ud af forløbene, fordi de emner, vi vender, fører til refleksion begge veje. Og så er det også bare dejligt at få lov til at øse ud af det, man ved noget om. Når du sidder i en lederposition, er det sjældent, at der er nogen, der giver positiv feedback. Det er medarbejderne ikke vant til, ligesom også chefer er karriere med at anerkende deres mellemledere. Så det er rart at blive bekræftet i, at man kan bidrage med noget til andre”.

DET HANDLER OM RELATIONER

“Som mentor må man gerne interessere sig for det menneskelige aspekt. For det kommer meget tit til at handle om personligheden og den personlige tilgang til tingene. I sidste ende handler det om menneskelige relationer, uanset om udgangspunktet er en personalekonflikt, ønsket om at få ledelsesansvar eller udfordringer i et team. Og så bliver det meget nemt et spørgsmål om, hvad man har af styrker og udfordringer. Og hvordan man bringer det i spil”.

VÆR NYSGERRIG

“Det forløb, jeg har lige nu, handler om udfordringer ved at være projektleder på afstand, hvor medarbejderne sidder på forskellige adresser. Det er selvfølgelig en meget specifik problemstilling, men selvom jeg selv har siddet i et lignende setup, så tænker jeg ikke, at man nødvendigvis behøver at være ekspert som mentor. Det handler meget om at gå til stoffet med den nysgerriges blik og stille spørgsmål som hvorfor, hvordan og hvorhen”.

SÆTTE RAMMER

“I starten af et forløb med en mentee er det nok mest mig, der sætter rammerne og står for forventningsafstemningen. Men efterhånden foregår dialogen mere og mere på lige vilkår, måske også fordi menteeen føler sig mere tryk og sender mere den anden vej. Men det er ikke sådan, at man som mentee på forhånd skal tænke, at man skal bidrage med noget særligt til mig. Jeg er der for menteens skyld”.

DM'S MENTORPROGRAM

Personlig karriererådgivning er en af DM's kerneydelser. Og så er der DM's mentorprogram, hvor erfarne DM-medlemmer over et længere forløb agerer frivillige mentorer for mindre erfarne DM-medlemmer, der tumler med arbejdsrelaterede problemstillinger.

- Der er over 100 mentorer i hele landet. Som mentor har

- man mindst to års erfaring på arbejdsmarkedet, og mange mentorer har også ledererfaring. Man kan blive mentee, når man er begyndt at skrive speciale og igennem hele sit arbejdsliv.
- Typiske udfordringer, som mentees gerne vil have sparring på: Blive en succes i første job, første lederjob,

- sporskifte, nyt job, balance mellem arbejdsliv og fritid, udvikle sig i nuværende job, dimittend på vej ind på arbejdsmarkedet.
- For at blive mentor eller mentee skal man deltage i et intrømøde og skrive en ansøgning. Næste møderunde er i januar. DM kan altid bruge flere mentorer.

- Et mentorforløb tager op til 1 år og indeholder 6-8 møder. Det er mellem møderne, at mentee skal arbejde med sin udfordring. Mentors indsats ligger på mødet, hvor vedkommende sparrer og stiller de gode spørgsmål, der bringer mentee videre.

CV

Xenia Salomonsen

Fagligt interesserer Xenia sig særligt for ledelse og strategi i krydsfeltet mellem forskning, formidling og administration. Som mentor er hun vant til at rådgive og coache på områder som fx kompetenceafklaring, første job, ledelse, projektle- delse og karriereudvikling.

2011- Leder af NaturKultur- Varde.

2008-2011 Forskningsadmini- strator ved DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi

2009 Cand.scient. i marinbiologi ved Københavns Universitet.

2003-2008 Underviser, Zoologisk Museum.

Hun stiller de frække spørgsmål

For mentor Xenia Salomonsen er forholdet til mentee ikke et venskab. Det er en professionel relation, hvor man gerne må blive udfordret og stille de svære spørgsmål.

SÆT KOMPETENCER I SPIL

“Jeg har lært nogle ting hen ad vejen og vil gerne give mine erfaringer videre. Som nyuddannet kan det fx være svært at gennemskue, hvordan man skal agere i en virksomhed eller organisation, der er under politisk indflydelse. Man kommer jo i princippet “bare” med sin rene akademiske faglighed. Eller det kan handle om, at man gerne vil være projektleder eller chef. Her handler det om at sætte sine kompetencer på spil på den strategisk rigtige måde”.

RÅDGIVER ELLER COACH

“Afhængigt af situationen og behovet kan jeg have forskellige roller som mentor. Jeg kan rådgive og trække på min egen erfaring. Det kan fx være, at menteen vil høre om mine oplevelser med konflikt-håndtering. I andre situationer indtager jeg rollen som coach, hvor menteen mere kigger indad, og jeg så stiller de frække spørgsmål. Eller jeg kan være den hårde chef, der skærer ind til benet. Når det gælder det menneskelige aspekt, så går det for mig ikke ud på at skabe en ven- eller veninderelation. Jeg kan være støttende og anerkendende, men det er en professionel relation, hvor man gerne må blive udfordret. På den anden side: Når jeg går ind i en relation til en mentee, så ser jeg det hele menneske og ikke kun arbejdskasketten, for vi har alle livshistorier, som har indflydelse på, hvordan vi ser på verden”.

GIVER ANLEDNING TIL SELVREFLEKSION

“Mentorrollen giver mig et grundigt indblik i faglige og arbejdsrelaterede udfordringer, som andre akademikere går og tumler med. Det er væsentligt input til mit eget arbejdsliv. Fx når det handler om krydspresset mellem egne og andres forventninger. Jeg går jo hjem og tænker over, hvordan jeg selv håndterer den samme problemstilling, og hvad jeg kan bidrage med til at skabe en bedre arbejdskultur på min arbejdsplads”.

DET PRAKTISKE

“Jeg og menteen indgår en slags samarbejdsaftale. Det vil sige, at vi hver især udstikker nogle mål for, hvad vi gerne vil have ud af relationen. Der er også mere praktiske spørgsmål, der skal afklares, som hvor tit vi skal mødes, hvordan vi evaluerer, og hvordan vi følger op. Forud for et møde sender menteen så en dagsorden til mig med de punkter, vi skal tale om. Som regel mødes jeg med mine mentees hver sjette uge. I slutningen af forløbet har vi så en evaluering. Og det skal tilføjes, at alt er fortroligt, så relationen bliver så åbenhjertig og ærlig som muligt. Jeg skal have tillid til min mentee, men min mentee skal også have tillid til mig. Og jeg er meget loyal over for mine mentees”.

MANGFOLDIGHED AF TEMAER

“Man kan forestille sig rigtig mange emner for et forløb. Og nogle gange ændrer det sig undervejs. Det kan handle om kompetenceafklaring. Det kan også være, at man er ansat i en stilling i en atypisk virksomhed, fx et håndværkerfirma, men ikke rigtig synes, at man er blevet placeret rigtigt. Jamen så vil jeg selvfølgelig gerne vide, hvad det er, du ønsker. Du kan vælge at udvikle dine kompetencer, men det kan også handle om, at du ønsker at drøfte din rolle i virksomheden. I et andet forløb handler det måske om, at man er meget selvledende og sidder meget alene i sit job. Hvordan håndterer man det?”

Der var både bløde og hårde pakker, da regeringen vedtog finansloven for 2016. På magistrenes område er der flest af de hårde pakker.

Julen har bragt velsignet bud!

Forskning

Der bliver markant færre offentlige midler til forskningen i 2016. 1,4 milliarder kroner skal spares. Det kommer til at gå hårdt ud over store forskningsfonde som Det Frie Forskningsråd, Danmarks Innovationsfond og energiforskningsprogrammet EUDP. Det Frie Forskningsråd stod i første omgang til at miste 385,5 millioner af deres budget, men blev i sidste øjeblik reddet af en fordelingspulje, så den endelige besparelse ender på 276 millioner. Besparelserne vil i høj grad kunne mærkes på universiteterne, og Det Frie Forskningsråds formand, Peter Munk Christiansen, peger på, at det med rådets mange postdoc-uddelinger blandt andet er vækstlaget i dansk forskning, der rammes.

Ordnet.dk

Det digitale ordbogsprojekt Ordnet.dk under Det Danske Sprog- og Litteraturselskab får 1,5 million årligt fra 2017 til 2019.

Udenrigsministeriet

Statsadministrationen er i forvejen vænnet til at skulle spare 2 procent årligt, men for et enkelt ministerium giver finansloven en ekstra mavepumper. På grund af de store besparelser i udviklingsbistanden kommer Udenrigsministeriet til at mangle 80 millioner til lønninger de næste tre år. Konsekvensen er akut afskedigelse af 35-40 medarbejdere og en langsigtet plan, der skal koste 200 stillinger.

Universitetsuddannelser

Universiteterne rammes af det såkaldte omprioriteringsbidrag og skal skive 2 procent af udgifterne hvert år. Udmeldingerne om besparelsernes betydning har været meget forskellige. Fra KU's rektor, Ralf Hemmingsen, der åbent taler om nedlæggelse af flere hundrede stillinger og "en stor afskedigerunde", til DTU, der forventer at kunne "arbejde" sig ud af besparelserne ved at uddanne flere ingeniører og hente flere forskningsmidler. På RUC er man allerede begyndt på afskedigelserne og er i gang med at hyre et konsulentfirma, der skal give bud på linjer og uddannelser, der kan skæres væk. Flere universiteter håber i første omgang at dække en del af besparelserne med deres egenkapital, og en del af personalereduktionerne vil formentlig kunne ske ved naturlig afgang og færre ansættelser.

NGO'er

Den danske ulandsbi-stand kommer til at holde hårdt for i forhold til besparelser. Ud af de 6,7 milliarder, der skal spares på 2016-budgettet, tages mere end en tredjedel fra ulandsbi-standen. "En historisk svinestreg" lyder skudsmålet fra Gitte Seeberg, generalsekretær i WWF, Verdensnaturfonden.

Nedskæringerne kommer naturligvis til at kunne mærkes i udviklingslandene, der modtager mindre støtte, men også de danske NGO'er kommer til at miste 300 millioner kroner årligt, og det kommer til at koste stillinger. Red Barnet har allerede offentliggjort, at man må nedlægge 15 stillinger, Mellemfolkeligt Samvirke må nedlægge 17 stillinger, og noget tilsvarende kommer utvivlsomt til at ske i store NGO'er som Folkekirkens Nødhjælp, Ibis og Dansk Røde Kors, der mister mindst en fjerdedel af deres statstilskud.

De Dansk Vestindiske Øer

Der afsættes 1,5 million årligt i to år til en markering 100-året for salget af De Dansk Vestindiske Øer. Bevillingen sker angiveligt, efter at Nationalmuseet har bekendtgjort, at man med de planlagte besparelser måtte droppe en særudstilling om De Dansk Vestindiske Øer.

Professionsuddannelser

Professionshøjskolerne og erhvervsakademier kommer til at lide hårdt under spareøvelsen. Ligesom universiteterne skal de sænke deres udgifter 2 procent hvert år i fire år. Det betyder en besparelse på 82 millioner kroner i 2016, der stiger frem til 2019, hvor det er 327 millioner, budgettet skal mindskes med.

Foreningen Danske Professionshøjskoler peger på, at 327 millioner svarer til 2/3 af lønudgifterne til ledelse og administration – med andre ord: Det vil være umuligt at finde alle pengene i administrationen. Det må nødvendigvis gå ud over uddannelseskvaliteten.

En oplagt besparelse for professionshøjskolerne findes i små lokale afdelinger. Afdelinger som eksempelvis Nr. Nissum, Skive og Bornholm er i dag underskudsforretninger. Men skolerne er samtidig pålagt en regional dækningsforpligtelse, hvilket gør, at de ikke bare kan lukke afdelingerne.

Kulturinstitutioner

Statslige kulturinstitutioner lider samme skæbne som uddannelserne: Budgettet skal bankes ned med 2 procent hvert år de næste fire år. Det betyder færre penge til blandt andet Rigsarkivet, Det Kongelige Bibliotek, Statsbiblioteket, Nationalmuseet, Statens Museum for Kunst og en række andre. Men også kommunale museer bliver ramt på deres tilskud fra staten, og dertil kommer, at kommunerne i deres aftale med staten også er pålagt sparekrav på 1. procent årligt – hvilket kan forudses at gå ud over de kommunale tilskud. Dertil kommer, at de fonde, museerne ofte finder midler i, også beskæres. Besparelserne sker som grønthøstning, og det er op til institutionen selv, hvordan der skal spares. Endnu er kun få af konsekvenserne meldt ud. En af dem er, at Orlogsmuseet lukker som selvstændigt museum og flytter ind hos Tøjhusmuseet.

Akademikere på landet

Som en del af regeringens vækstpakke afsættes 60 millioner over de kommende fire år til såkaldte land-distriktsvækst-piloter, hvilket betyder, at små og mellemstore virksomheder kan få tilskud til at ansætte en højtuddannet medarbejder til innovationsprojekter.

Fonde

Fonde, der giver penge til almennyttige formål, vil blive ramt af finansloven. De mister nemlig det såkaldte konsolideringsfradrag, som går ud på, at en fond får et skattefradrag på 125 procent, når den giver penge til almennyttige formål. Regeringen forventer at spare 200 millioner på dette. Besparelsen vil kunne mærkes i den forskning og de sociale og kulturelle aktiviteter, der støttes af fondene.

BLÅ BOG

Navn: Lars Normann Jørgensen.

Alder: 63 år.

Uddannelse: Han er uddannet cand.scient. i botanik og zoologi, Københavns Universitet.

1984: Sekretariatsleder i ulandsorganisationen ICDA, International Coalition for Development Action i Bruxelles.

1985: Ulandskonsulent i Dansk Ungdoms Fællesråd.

1990: Generalsekretær i Brundtlandkampagnen "Vor fælles fremtid".

1992: Generalsekretær i Amnesty International.

2009: Chef for det europæiske arbejde i Amnesty International.

"Nogle vil sige, det er en gratis omgang, når Amnesty fx kritiserer dæmoniseringen af de fremmede. For mig er det organisationens vigtigste opgave at mobilisere det folkelige bolværk mod intolerance og rå retorik", siger afgående generalsekretær i Amnesty Lars Normann Jørgensen.

“DEN RÅ KYNISME OVERGÅR ALT”

Ikke én eneste gang i sine 23 år som chef for Amnesty har Lars Normann Jørgensen hævet stemmen. Men selv en stilfærdig general kan nå kogepunktet, og det punkt er nu nået, forklarer han. Politikernes mangel på empati med flygtninge er mere eklatant end nogensinde før. Borgernes retssikkerhed smuldrer.

Det var de børn, han mødte i Bekaa-dalen, der gjorde størst indtryk på Lars Normann Jørgensen, da han besøgte Libanons enorme flygtningelejre sidste efterår.

Blandt de 1,2 millioner syrere, der er flygtet til nabolandet fra IS og Assads bomber, er der tusinder af børn, der venter på familiesammenføring med en forælder i Vesten. Og som efter de seneste asylstramninger i Danmark kommer til at vente endnu længere.

“De børn lever under ekstremt barske betingelser, uden ret megen beskyttelse og under vanskeligere forhold end børn, der bor med deres familier. De får ikke altid mad nok, der er ikke rindende vand eller elektricitet, de kan hverken blive behandlet for deres sygdomme eller få godskrevet deres skolegang, hvis de er så heldige at have sådan en. Det er disse små mennesker, som Danmark nu frarøver den sidste chance for at opleve en tryk barndom”, siger Lars Normann Jørgensen.

“Ét år var længe at vente på familiesammenføring, tre år af en opvækst er en evighed og længe nok til, at liv ødelægges. Jeg har oplevet meget i mine 23 år som generalsekretær for Amnesty, men den rå kynisme, der ligger i de nye asylstramninger, overgår alt, hvad jeg har set. Det er rystende ubegribeligt, at vores politikere gambler så brutalt med så mange børns fremtid. Og jeg har endnu ikke hørt nogen komme med en fornuftig forklaring på, hvad der skulle tilsi, at Danmark dirigerer sin politik på området den vej. Den eneste plan, jeg kan se i

det her, er, at det skal gøre så ondt på flygtningene, at de bliver skræmt til at holde sig helt væk”.

Politikere bliver til dommere

Det er et heftigt tidspunkt, den 63-årige magister forlader posten som generalsekretær på for at lade sig pensionere fra den danske afdeling af verdens største menneskerettighedsorganisation.

Ikke nok med at flygtninge udsættes for en hård behandling. Fra terrorangrebene i London og Madrid, som førte til terrorpakke II i 2006, og til angrebet i Paris har almindelige borgers retssikkerhed været under stigende pres. De svækkede domstole er en “sleeping dog”, for de færreste kan gennemskue det skred, der nu sker, mener han.

“Danskerne har en enorm tilid til retsvesenet, og oftest med god grund. Derfor reagerer vi ikke særligt opmærksomt på de forringelser af menneskerettighederne – særligt beskyttelsen af borgernes privatliv – som er indført over hals og hoved de sidste ti år, og som tillader fx aflytning af ikke mistænkte uden dommerkendelse, præventive anholdelser og senest L62, som giver mulighed for frihedsberøvelse af asylansøgere uden dommerkendelse. At frihedsberøve et menneske er – næst efter dødsstraf og

tortur – det mest voldsomme overgreb, man kan udsætte nogen for. Og alligevel er størstedelen af de mange svækkelser af retssikkerheden vedtaget uden nogen synlig eftertanke eller bekymring over de brud, der sker på vores grundlæggende retsprincipper og sædvaner, hvilket både Amnesty og andre har kritiseret voldsomt”, forklarer Lars Normann Jørgensen.

“Vi ved af erfaring, at de metoder, man indfører i en ekstrem situation, stille og roligt glider ind og bliver helt almindelige redskaber, ikke kun under forhøjet terrorberedskab, men også i almindelig efterforskning. Der sker en banalisering af de beføjelser, som kun skal anvendes, “hvis særlige omstændigheder taler for det”. For få

“Et år var længe at vente på familiesammenføring. Tre år af en opvækst er en evighed og længe nok til, at liv ødelægges”.

år siden kunne man næppe have forestillet sig en lov som L62, der giver ministeren – den udøvende magt – beføjelser til at suspendere den dømmende magt uden nærmere angivelse

af de retlige betingelser. Nu har vi vænnet os til tankegangen”, pointerer han.

Konventioner som målestok

Lars Normann Jørgensen er uddannet cand.scient. i biologi, og han ser mennesker, før han ser paragraffer og konventioner. Og selv om han er helt på hjemmebane i lovstoffet, så mener han

I 2008 var Lars Normann Jørgensen på mission i Bangladesh med daværende internationale generalsekretær Irene Khan.

Amnesty i aktion 11. januar 2009 ved den amerikanske ambassade i København. Protesten fandt sted på årsdagen for Guantanamo på Cuba, der åbnede i 2002.

» ikke, at jura alene kan være løftestang for menneskerettighedsarbejdet.

“Nogle vil mene, det er en gratis omgang, når Amnesty fx kritiserer dæmoniseringen af de fremmede. For mig er organisationens vigtigste opgave at mobilisere det folkelige bolværk mod intolerance og rå retorik. Politikerne bruger fx børnekonventionen som en målestok for, hvor langt de kan tillade sig at gå, og hvor grænsen går. Vi vil hellere tale om værdier og etik, om, hvad vi kan være bekendt, og hvordan vi synes, børn bør behandles”, siger den afgangende generalsekretær.

I futtog på asfalten

Allerede for 15 år siden dømte Morgenavisen Jyllands-Posten Lars Normann Jørgensen ude. En artikel beskrev, hvordan økonomien sejlede i Amnesty som følge af et vigende medlemstal, og hvordan taburetten vaklede under generalsekretæren. Det var cirka på samme tidspunkt, at han traf en af de organisatoriske beslutninger, han mener har krævet størst mod: at satse hele den græsrodsbaserede butik på at indføre moderne fundraising og telemarketing.

Som den første NGO i Danmark lancerede Amnesty desuden de såkaldte face2face hvervningskampagner på gader og stræder. På få år var økonomien rettet op, og i september 2011 var medlemstallet oppe på 85.000. Det var tiåret for eftervirkningerne fra terroren mod World Trade Center i New York, og det år, politikerne ifølge Normann Jørgensen tog de første skridt

væk fra den grundlovssikrede retssikkerhed.

“Efter terrorpakke 1 og 2 fik vi lømmelpakken, som blandt andet betød, at pæne københavnere på spadseretur i deres by pludselig sad i futtog på asfalten i hård frost i tre-fire timer midt under klimatopmødet i København. Lovpakkerne betød fx også, at familier kunne aflyttes uden en dommerkendelse. Siden har man lagt yderligere lovgivning oven i den lovgivning, der allerede var skredet. Og intet, absolut intet, har på noget tidspunkt tilsagt, at domstolskendelser skulle pilles ud af systemet. Tværtimod”, påpeger Lars Normann Jørgensen.

Udsyn og tolerance

Generalsekretæren forlader ved årets udgang chefstolen i en organisation med en omsætning på 85 millioner kroner og godt 80 lønnede medarbejdere. Han fortsætter som international konsulent lidt endnu, men glæder sig til at få mere tid i skovene tæt på huset i Køge, hvor han kigger på fugle.

Det var også fuglene, der lokkede ham til at læse biologi på Københavns Universitet i slut-70'erne. Dem har han elsket, siden han med sin kikkert gik timelange, og lidt nørdede, ture omkring Herlufsholm, hvor han også selv gik i skole fra 6. klasse, og hvor faren underviste, og moren var skolens sygeplejerske.

Men selv om han var ovenud begejstret for sine biologistudier, trak studenterpolitikken og det organisato-

riske og aktivistiske arbejde ham i en anden retning:

“Herlufsholm gav mig udsyn og tolerance. Det er en gave at gå i skole i et internationalt miljø. Mine kammeraters forældre boede i Kina, Brasilien og Uganda. Og det var her, min interesse opstod for ulande og for arbejdet i organisationer med en folkelig forankring. Jeg har da heller ikke lavet andet siden”.

Skal han pege på nogle af de vigtigste politiske sejre for Amnesty, bliver det de mange enkeltsager, som det er lykkedes organisationen at få indflydelse på:

“Fængslinger, stokkeslag, forfølgelser af homoseksuelle. Vi er enormt dygtige til at rette søgelyset imod den type af menneskerettighedskrænkelser og tæppebombe regimer ved at udstille deres brutalitet, indtil de omstøder deres beslutninger”, siger Lars Normann Jørgensen.

Aktivismen som våben tror han stadig på.

“I flygtningedebatten fremstiller politikere og debattører de fremmede som belastende, unødvendige og endda farlige. Til gengæld har jeg hørt selv de mest skingre og forbenede typer ændre toneleje fuldstændigt, når fx en udvisning pludselig kommer på tale for deres barns velintegrerede skolekammerat eller en velfungerende og højtuddannet kollega. Møder mellem mennesker rykker noget, og det er et af de stærkeste kort, vi har på hånden i kampen for menneskerettigheder”, fastslår Lars Normann Jørgensen. <<

“Bemanding af en Facebookside er utrolig vigtig. Facebook er født som brugernes medium”.

KOMMUNIKATION

Online kommunikation – en introduktion

*Hans-Christian Christiansen og Gitte B. Rose (red.)
Hans Reitzels Forlag, 2015, 384 sider, 400 kr.*

I bogen introduceres temaer og nøglebegreber, der bredt belyser kommunikationen på forskellige online-platforme. Bogen tager afsæt i de fagelementer, som vægtes på erhvervsuddannelserne og videreuddannelserne i forbindelse med emnefeltene onlinekommunikation og digital formidling. I bogen gives introduktioner til bl.a. analyse af webkommunikation, usability, digital billedkommunikation, markedsføring på nettet, multimodal kommunikation, sprog på nettet, digital storytelling, interkulturel kommunikation og kommunikation på sociale medier.

HISTORIE

Da skolen blev alles
– Tiden efter 1970

*Ning de Coninck-Smith, Lisa Rosén Rasmussen og Iben Vyff
Aarhus Universitetsforlag,
2015, 476 sider, 399,95 kr.*

Bogen handler om en periode, hvor lommeregneren og computeren kom ind i timerne, idræt blev fælles for drenge og piger, og lilleskolerne fornyede friskoletraditionen. Der kom en ny opmærksomhed på elevernes sociale og etniske baggrund og på deres forskellige udvikling og talenter. Børn hverken kunne eller skulle lære det samme på samme tid, og elevplaner erstattede skoleskemaet. Der stod megen blæst om skolen perioden igennem: fra 1970'ernes indoktrineringsdebat over årtusindeskiftets ønsker om at styrke fagligheden til den løbende diskussion om lærernes arbejdstid. Meget forandrede sig, mens andet var som før.

PÆDAGOGIK

Læringsmål i dansk

*Bodil Nielsen
Samfundslitteratur, 2015,
130 sider, 189 kr.*

Læringsmål i dansk handler om vejen fra Fælles Mål 2015 til læringsmål i danskundervisningens praksis. Bogen er en hjælp til at blive fortrolig med Fælles Mål i dansk. Ved hjælp af talrige eksempler og gennemgange foreslår forfatteren forskellige veje gennem mylderet af mål. Til bogen hører også et særskilt bilag, hvori alle Fælles Mål for faget er opstillet grafisk i en række overskuelige oversigter. Disse kan med fordel anvendes som orienterende støtte undervejs i læsningen af bogen.

UDDANNELSE

Menneskets plastiske hjerne – gådefuld og genstand for store forventninger

*Steen Nepper Larsen
Forlaget Fjordager, 2015,
52 sider, 89 kr.*

Vi står på tærsklen til den plastiske hjernes æra. Hjernescaning viser, at hjerner også er socialt og individuelt formbare, livslangt foranderlige og overraskende plastiske.

Begrebet “den sociale hjerne” har holdt flyttested – neurovidenskaben har lært noget af sine kritikere. For 10-20 år siden tjente det som eksplicit modstandsbegreb, der skulle demonstrere den naturvidenskabelige blindhed, kortåndethed og reduktionisme, men nu gør den ambitiøse neurovidenskab begrebet om den plastiske hjerne så rummeligt og inviterende, at alle mulige ikke naturvidenskabeligt funderede eller skolede forskere og lægmænd tages ved vingebenet af dette åbne paradigme, der forlenes med et dynamisk, men frem for alt biologisk underlag.

IVÆRKSÆTTERI

Få succes med én ting ad gangen – M.O.N.O.T.A.S.K.I.N.G. i virksomheden

*Majbritt Lund
Gratis e-bog, 2015, kan hentes på www.majbrittlund.dk/gratis-smagsproever/monotasking/
Mange selvstændige knokler alt for hårdt for at få deres virksomhed op at stå. Og mange kommer aldrig til det punkt, hvor firmaet bliver en god forretning for dem. Derfor lukker cirka halvdelen af nye virksomheder i løbet af de første fem år ifølge tal fra Danmarks Statistik. Men nu er der hjælp at hente. Bo-*

gen guider læseren hele vejen igennem det at opbygge en sund virksomhed og vækste.

PSYKOLOGI

Perspektiver på psykiatriske diagnoser

*Bettina Myggen Jensen og Fatima Lindegaard Petersen
Hans Reitzels Forlag, 2015,
175 sider, 250 kr.*

Mennesker med sindslidelser er overrepræsenterede i bl.a. jobcentre, socialforvaltninger, væresteder og på sygehuse, og psykiatriske diagnoser har en central placering i mange fagprofessionelles praksis. I de fleste tilfælde er psykiske lidelser uløseligt forbundet med sociale og sundhedsmæssige problemer. Derfor er det nødvendigt at kende de psykiatriske diagnoser og deres sammenhæng med andre problemer, men også at have et reflekteret forhold til, hvordan den måde, vi forstår psykiske lidelser på, påvirker mødet med udsatte borgere.

Det gyldne øjeblik

Hvornår fik du en indsigt og traf et afgørende valg? Vi har spurgt en række markante magistre om vendepunkter og nøglepersoner.

Foto: Henrik Petit

ANNE SKARE NIELSEN,
DIREKTØR I FUTURE NAVIGATOR OG FREMTIDSFORSKER:

“Ved du godt, at mening opstår i pauserne? Den besked kom en kvinde fra mit publikum og hviskede i øret på mig i en pause, da jeg på et tidspunkt var ude at holde foredrag. En ret irriterende oplysning at få overleveret, mens jeg var godt i gang med at fægte med armene og fortælle historier med mange ord fra en scene.

I det hele taget talte jeg både meget og meget hurtigt i starten af min karriere. Alting gik stærkt, og det passer godt til mit temperament. Men jeg kunne ikke slå den bemærkning ud af hovedet, for jeg vidste intuitivt, at hun havde ramt noget vigtigt. At jeg skulle

tage at slappe lidt af og lytte mere frem for at plapre hele tiden. I det hele taget lytter folk jo ret dårligt. Det er derfor, de bliver skilt eller bliver syge uden at opdage det. Så jeg øvede mig. Satte mig ned og holdt kæft og blev frustreret og mærkede min usikkerhed og alt det andet, jeg rummer. Der skete noget med mig efter det, som jeg er dybt taknemmelig for i dag. Hvis man som jeg tror på, at alt i universet hænger sammen, og man hele tiden skal arbejde på at blive den bedste udgave af sig selv, så er man nødt til at lytte højt. Og holde pauser”.

RANE WILLERSLEV, PROFESSOR I SOCIALANTROPOLOGI:

“Mit gyldne øjeblik fandt sted, da jeg studerede antropologi og tog et år til Manchester som udvekslingsstudent på universitetet. Jeg læste visuel antropologi og lavede i den forbindelse for første gang en dokumentarfilm. “Du har jo talent”, udbød min lærer på universitetet, Anne Grimshaw.

Det var der ikke rigtig nogen, der havde sagt til mig før. Det blev et afgørende øjeblik for mig, fordi jeg oplevede, at jeg kunne skabe noget særligt, når jeg kombinerede min viden om filmkunst og mit akademiske arbejde. Lige dér stod det meget klart for mig, hvor vigtigt det er – også i videnskabens verden – at skabe en fortælling, der kan forføre læseren eller seeren. At den gode formidling gør en kæmpe forskel, havde jeg ikke tidligere tænkt

så meget over, når jeg skrev artikler og opgaver. Det har jeg til gengæld været opmærksom på lige siden. Ligesom jeg flere gange har oplevet, at andre for-

skere, der også har evner inden for et helt andet felt, fx musikken, bringer noget meget værdifuldt ind i videnskaben”.

Foto: Polfoto

Foto: Scanpix

ANJA C. ANDERSEN, ASTRONOM OG LEKTOR VED NIELS BOHR INSTITUTET:

“Jeg gik på Den Lille Skole i Lyngby og fik i 7. klasse en vikar i fysik og kemi, som hed Uffe Gråe Jørgensen. Uffe var astronomistuderende og talte hele tiden om stjerner. I dag er vi kolleger på Niels Bohr Institutet. Hans begejstring smittede, og hans evne til at formidle det store rummysterium fik mig til at gå ud med kikkert om natten og se på månen og Saturn. Vi har kun den information, som lyset giver, men alligevel nok viden til at kunne fortælle hele den fantastiske historie om begyndelsen, og hvor materialerne kommer fra. Til at begynde med var det romantikken ved stjernerne, der trak i mig, så virkeligheden slog hårdt, da jeg begyndte på universitetet. Matematik og fysik faldt mig ikke let. Selv om jeg havde dygti-

ge forelæsere som Jens Martin Knudsen, så kæmpede jeg med stoffet. På et tidspunkt dumpede jeg en eksamen og brokkede mig til min gode veninde Pernille, der er lektor på DTU i dag. Hun syntes, det var synd for mig. Men hun havde ikke ondt af mig. Du lærer ikke nok, sagde hun. Først blev jeg sur, men jeg indså hurtigt, at hun havde ret. Hvis jeg ville det her, måtte jeg tage skeen i den anden hånd og arbejde hårdere. På gymnasiet kan du bestå, hvis du læser dit pensum. På universitetet konkurrerer du med toppen af poppen. Og det er ikke unikt, at nogle må knokle som bæster for resultaterne, mens andre glider lettere igennem. Hvem det går godt for, har ikke så meget med retfærdighed at gøre”.

>>

Foto: Lisbeth Holten

BENGT HOLST, VIDENSKABELIG DIREKTØR I KØBENHAVNS ZOO:

“Som barn fik jeg en bog om regnormenes liv. En hel bog, der ikke handlede om andet. At man kunne finde ud af så meget om et lille bitte dyr, fascinerede mig dybt. Min far lå hver dag, når han kom hjem fra arbejde, og rodede i haven. Han vidste intet om, hvad han fandt i jorden, men det smittede, at han begejstret kom og viste mig alle billerne. Min skæbne blev endeligt beseglet i 1.g., da Sparring, min fantastiske lærer på Virum Statsskole, tog mig og min klasse med til Læsø i tre dage. Vi undersøgte vandhuller, planter og dyr. Vores feltstudier var fuldstæn-

dig rensat for teorien bag, men oplevelsen var berusende. Min interesse for adfærdsbiologi hos alt fra kakerlakker til elefanter udviklede sig undervejs i mine studier. Et studie i Zoo af pingvinernes aktiviteter omkring fodringstidspunkterne var min adgangsbillet til den første stilling, haven slog op, som videnskabelig assistent i 1983. Bent Jørgensen, som var direktør dengang, var ikke bange for at sende mig ud til alverdens begivenheder som repræsentant for Zoo, selv om jeg bare var en grønskolling. Det voksede jeg af”.

- Vil du opdateres på dit fag og dine arbejdsvilkår med nyheder for magistrene? Så følg med inde på magisterbladet.dk, hvor vi dagligt bringer nyheder om og fra din hverdag.
- Vi sparker gang i debatten! Gå ind på magisterbladet.dk/blogogdebat og deltag. Lige nu spørger formanden for DM Studerende, Frederik Thordal: "Hvad skal vi med fagforeningerne?"
- Vi er til stede, hvor du er. På magisterbladet.dk, Facebook og Twitter. Her deler vi det bedste indhold, som vi producerer på redaktionen, så du kan læse med over morgenkaffen, i frokostpausen, på vej hjem, eller når børnene er lagt i seng.

magisterbladet.dk

Fremdriftsbøden består, men reglerne justeres

Regeringen har sammen med Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Konservative vedtaget seks konkrete justeringer af den udskældte fremdriftsreform, som gør livet lidt nemmere for de studerende og universiteterne.

En anelse mindre tvang til de studerende, men til gengæld lander aben hos universiteterne, som stadig skal få de studerende hurtigere igennem uddannelsessystemet. Ellers vanker der betaling.

Det er bundlinjen, efter at regeringen sammen med Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Konservative har indgået en aftale om en række konkrete justeringer af den forkætrede fremdriftsreform.

Helt konkret betyder aftalen, at noget af al den tvang, som fremdriftsreformen medførte, bliver løst. De studerende skal ikke længere tilmeldes 60 ECTS-point – et helt årsværk – eller tvangstilmeldes til eksamen. Universiteterne kan fremover kun kræve, at de studerende opnår mindst 45 ECTS-point per studieår.

Milliardbøde

Finten er dog, at universiteterne ikke slipper for bøden på 1 milliard kroner, hvis de studerende ikke samtidig nedbringer deres gennemsnitlige studietid. Dermed flyttes ansvaret for at nedbringe studietiden væk fra en række bureaukratiske foranstaltninger og direkte over på ledelserne på de danske universiteter.

“Det allerbedste, jeg kunne have forestillet mig, var, at man fjernede hele pakken, så vi ikke havde fremdriftsbøden hængende over hovedet”.

Anders Bjarklev, rektor

Til gengæld har forligskredsen bag den oprindelige aftale besluttet, at der skal være bedre forhold for de studerende, som gerne vil starte egen virksomhed i løbet af studietiden. Ligesom man også skal kunne bruge tid på at være formand for en frivillig organisation. Derfor lempes reglerne for dispensation. Det gælder desuden også til en vis grad studerende, der gerne vil i praktik eller tage et semester i udlandet.

“Hvordan det ser ud om fire eller fem år, kan man jo aldrig vide, men reformen er, som den skal være, og derfor forestiller vi os ikke, at der sker nye ændringer”, sagde uddannelses- og

forskningsminister Esben Lunde Larsen (V), da aftalen blev præsenteret.

Biokratisk monster

Han fik opbakning fra ordførerne fra de fire andre partier, som alle – ligesom ministeren i øvrigt – glædede sig over, at de fik gjort op med det store bureaukratiske monster, som de havde været med til at skabe.

Universiteterne kvitterede da også med det samme for, at aftalen løser grebet om universiteterne, som nu selv kan finde passende lokale løsninger.

“Vi har bedt om at få flere frihedsgrader, og det synes vi faktisk, at vi har fået. Det er langt bedre end det, vi har haft hidtil. Det allerbedste er måske, at det rummer nogle muligheder for, at vi kan lave individuelle løsnings på de enkelte institutioner”, siger Anders Bjarklev, rektor på DTU og formand for rektorkollegiet i Danske Universiteter.

Fra flere sider lyder der dog kritik af, at den såkaldte fremdriftsbøde på 1 milliard kroner stadig består. Pointen med bøden er at sikre, at universiteterne har et økonomisk incitament for at sørge for, at de studerende når hurtigere igennem uddannelsessystemet. Bødens

størrelse svarer til den besparelse, som staten regner med at få ved, at de studerende når hurtigere igennem. Og den er også en torn i øjet på DTU-rektoren.

“Det allerbedste, jeg kunne have forestillet mig, var, at man fjernede hele pakken, så vi ikke havde fremdriftsbøden hængende over hovedet. Men det her er nok det bedste, jeg realistisk havde forestillet mig”, pointerer Anders Bjarklev. <<

SEKS ÆNDRINGER AF FREMDRIFTSREFORMEN

1. Ophævelse af det centrale krav om tilmelding til fag og prøver (60 ECTS-point)
2. Mulighed for studieaktivitetskrav
3. Mulighed for løbende karaktergivende prøver og fremlæggelser
4. Forbedrede muligheder for studerende, der er iværksættere eller formænd i frivillige ungdomsorganisationer (samt forbedrede muligheder for praktik og udlandsophold)
5. Faglig relevant merit ved studieskift
6. Forbedrede muligheder for faglig supplering for ansøgere til kandidatuddannelser.

I Danmark opgør vi forskningens værdi alt for snævert på økonomiske barometre, kritiserer forskere. På europæisk plan har man netop igangsat arbejdet for at opstille indikatorer, der skal vurdere forskningens bidrag. Det vil gavne humaniora, lyder vurderingen.

Humaniora er

Humaniora bidrager med stor værdi til samfundet. Det er oftest bare ikke af direkte økonomisk karakter. Og det er humanioras forbandelse i disse år, hvor værdiskabelse oftest måles i kroner.

I Danmark savner vi helt enkelt indikatorer til at måle værdien af forskning og uddannelser, der bidrager med mere til samfundet end lige patenter, økonomisk værdi og virksomheders vækst. Det pointerer professor og centerleder på

DREAM ved Syddansk Universitet, Kirsten Drotner.

“Debatten om humaniora i Danmark er som en flødebolle. Vores nationale forståelsesramme er meget svær at bryde ud af og hård som en skal. Men når vi forsøger at komme tæt på indholdet indeni, er det meget luftigt”, siger hun.

Kirsten Drotner er også formand for Den Humanistiske Videnskabelige Komite i Science Europe. Her arbejder man på at udvikle indikatorer til at vurdere forskningens bidrag, som kan fungere på tværs af landene. I starten af næste år holdes endnu et møde, hvor der følges op på det igangsatte arbejde. Det er inspireret af metoder, som allerede anvendes i eksempelvis Storbritannien, hvor man er langt længere fremme end i Danmark på dette område.

“I Danmark bliver vi nødt til at lære af udlandet ved at finde ud af, hvordan vi kan opstille et bredere register for at måle den værdi, som uddannelserne og forskningen betaler tilbage til samfundet”, siger Kirsten Drotner.

Kommerciel forventning

De indikatorer for samfundsværdi, man arbejder med politisk og på universiteterne, er

primært økonomiske og kommercielle. Man tæller patenter og licenser. Men det er ikke indikatorer, som egner sig særlig godt til at synliggøre humanistisk forskningsværdi, påpeger Julie Sommerlund, som er prodekan på Det Humanistiske Fakultet på Københavns Universitet. Hun mener desuden ikke, at der er stærk evidens for, at fx patenter rent faktisk fører til penge på bundlinjen.

“Selv hvis man ønsker at måle økonomisk værdi, er den indikator ikke specielt god. Man kan sagtens lave patenter, som havner i skuffen og derfor aldrig fører til nogen indtjening. Desuden skal man stille spørgsmålet, om det kun er økonomisk værdi, der har samfundsmæssig værdi”, siger Julie Sommerlund.

Det humanistiske område skaber ifølge prodekanen fx samfundsmæssig værdi, når forskerne agerer eksperter.

“Det er jo meget svært at forestil-

“Først og fremmest må vi humanister stå fast på, at vi søger sandheden, og en gang imellem finder vi den!”

Arne Jarrick, professor

en flødebolle

le sig en kvalificeret offentlig debat uden humanistiske forskere. Hverken i medierne, i offentlige råd eller i den brede folkeoplysning, hvor det handler om at demokratisere og kvalificere en debat”, siger Julie Sommerlund.

Videnskabernes underklasse

Professor på Stockholms universitet Arne Jarrick er medforfatter på “Humanities World Report” 2015. Gennem knap 100 interview med forskningsledere inden for humanistiske videnskaber i 41 lande på fem kontinenter dokumenterer den, hvordan humaniora bidrager til samfundet, og hvordan det sker.

Men også Arne Jarrick pointerer, at der mangler empirisk grundlag for at kunne vise, hvor meget humanistisk forskning bidrager med til samfundet.

“Når man måler produktivitet, er det jo nødvendigt at gøre sig klart, om man mener det ud fra økonomisk produktivitet eller ud fra en anden målestok. Og vi har mange eksempler på, at også humaniora kan øge produktiviteten”, siger Arne Jarrick.

Han mener, at humanistisk forskning har udviklet sig til “videnskabernes underklasse”. I rapporten kan forfatterne se, at der findes visse forskelle, men også store ligheder i den måde, forskerne tænker om deres forskning på. Et element, som viste sig at gå igen, var det konstante spørgs-

mål om videnskabelige resultater. Forskerne fremstod nemlig skeptiske over for, om de havde begået videnskabelige resultater, som naturvidenskab gør det. Men omformulerede forfatterne spørgsmålet til, om forskerne havde skabt ny viden, så var næsten alle medvirkende positive.

“Vi humanister må anvende alle metoder, der kan behøves, for at svare på vores spørgsmål. Det kan være via statistik eller eksperimentelle metoder. Men det er ikke metoden, som er afgørende. Humaniora stiller unikke spørgsmål, som ingen andre videnskaber stiller”, siger Arne Jarrick.

Skal humanistisk videnskab ændre på den negative opfattelse af dens betydning, kan man ifølge ham skrue på flere knapper.

“Først og fremmest må vi humanister stå fast på, at vi søger sandheden, og en gang imellem finder vi den. Man kan ikke altid være sikker på, at man har fundet den, men det er man heller ikke i naturvidenskab”, siger Arne Jarrick.

Kig på bidrag

Kirsten Drotner mener, at vi herhjemme kigger for lidt på, hvad videnskabernes bredt set giver tilbage uden for det akademiske miljø.

“Udenlandske erfaringer viser, at fokuserer man mere på gennemslagskraft og desuden med en bredere målestok, så bliver det meget mere tydeligt dokumenteret, at humaniora bidrager fuldt på højde med andre videnskaber”, siger Kirsten Drotner.

Det britiske forskningsråd for humaniora udarbejdede tilbage i 2009 en rapport, som påviser, at humanistiske

forskere er de flittigste til at samarbejde med NGO'er. Det kommer der ikke nødvendigvis patenter ud af. Men organisationerne får kvalificeret og opdateret deres udviklingsgrundlag.

“Det er et konkret eksempel på, hvordan man faktisk kan måle humanioras værdi for samfundet”, siger Kirsten Drotner.

Det danske samfund er gennemhumaniseret, så vi lægger ikke længere mærke til al den værdi, humaniora bringer. Vi tager det for givet, forklarer Julie Sommerlund.

“Nogle gange forestiller jeg mig, hvordan det ville være, hvis alle humanistiske forskere lod være med at udtale sig og optræde i medier, råd og udvalg i en måned. Så ville der blive meget tomt og stille”, siger Julie Sommerlund. <<

“Når vi forsøger at komme tæt på indholdet, er det meget luftigt”.

Kirsten Drotner, centerleder

FYRET UNDER BARSEL:

“Jeg fik et chok”

566.875 kroner kostede det en arbejdsgiver at afskedige Tinne Bering midt i en barselsorlov. “Jeg fik et chok. Man tror jo ikke, at en stor virksomhed opfører sig sådan”.

I dag kan hun godt se, at der var advarselssignaler.

“Kvindelige medarbejdere kom sjældent tilbage til deres gamle job. De gik på nedsat tid, fik andre opgaver eller valgte at sige op for at prioritere familien. Dengang tænkte jeg ikke så meget over det”, fortæller Tinne Bering efter en fyring, som hun oplevede som kaotisk og uretfærdig.

Den var også i strid med ligebehandlingsloven.

Det er i hvert fald, hvad DM's advokat har påstået i en stævning, der har udløst et forlig med virksomheden. Sagen er altså ikke afgjort ved en domstol. Derfor ved vi ikke, hvem der ville have vundet den.

Jura eller ej. Tinne Bering er ikke i tvivl om, at det var DM's indsats, der fik virksomheden til at indgå et forlig og betale over en halv million kroner. Hun anbefaler gravide DM-medlemmer at være vagtsomme over for arbejdsgiverens signaler og kontakte DM, hvis signalerne gør dem utrygge.

Et andet signal:

“Jeg bliver ikke indkaldt til lønforhandling under mine barsler, hverken den første eller den anden barsel, selv om jeg i høj grad har været med til at skabe resultaterne. Jeg rykker flere

gange, men der sker intet. Jeg føler, at jeg er blevet usynlig”.

Et tredje signal:

“Den dag jeg går på min anden barsel, får en af mine medarbejdere nye opgaver. Senere kan jeg se, at hendes stillingsbeskrivelse svarer præcis til mit job. I dag er jeg overbevist om, at min leder allerede fra starten af min barsel ikke ønskede, at jeg kom tilbage”.

En ubehagelig oplevelse

Tinne Bering er cand.mag. i kultur, kommunikation og globalisering. Hun har arbejdet for flere store virksomheder med onlinestrategi og -markedsføring. For fire år siden takkede hun ja til et lederjob i den virksomhed, hun nu er afskediget fra. Kort tid efter bliver hun gravid efter mange års forsøg. Efter barslen vender hun tilbage til virksomheden. Hendes afdeling præsterer under hendes ledelse flotte resultater. Tinne bliver gravid igen og går på barsel.

Den dag fyringen falder, er Tinne på besøg på virksomheden. Hun er midt i sin anden barsel. Hendes datter kravler rundt på gulvet, mens mor holder møde med sin leder, der har bedt hende kigge ind til en briefing om afdelingen. I stedet bliver hun fyret.

“Det var en gennemført ubehagelig oplevelse. Jeg forsøgte at holde hovedet koldt og ikke lade mig afpresse eller rive med af min skuffelse, men jeg var i chok. Jeg troede ikke, at en så stor virksomhed kunne opføre sig på den måde”.

Det er jo mennesker

Tinne får samlet sin yngste datter op fra gulvet, afleverer de hjemmebagte muffins til kollegerne og tager hjem. Hun er rystet. De næste dage og uger sker der ingenting.

“Jeg anede ikke, hvad jeg skulle tro. Min stilling var væk, og jeg var afskediget. Alligevel fik jeg ingen dokumentation for afskedigelsen, selv om jeg rykkede flere gange. Det hele kørte rundt i hovedet på mig. Usikkerheden ødelagde resten af min barsel”.

Først efter tre måneder kommer afskedigelsen på papir. Den er begrundet med en række udsagn, som Tinne afviser. DM assisterer hende i den følgende dialog med virksomheden.

“Fx påstår virksomheden, at jeg har afvist en stilling, som den har tilbudt mig. Det har den ikke. De skriver, at jeg selv har afvist at komme tilbage til min stilling. Den mulighed gav de mig aldrig. De skriver samtidig, at jeg selv

“Min stilling var væk, og jeg var afskediget. Alligevel fik jeg ingen dokumentation for afskedigelsen”.

Tinne Bering med datteren Estelle efter en barselsorlov præget af fyring og usikkerhed.

KRAV PÅ LØNSAMTALE UNDER BARSEL

Vidste du, at ligestillingsloven og ligestillingsloven kan give dig ret til en lønsamtale, selv om du er på graviditets- eller barselsorlov?

Det kræver dog, at retten til lønforhandling er en del af dine ansættelsesvilkår.

“Det centrale ord er forskelsbehandling”, siger DM’s advokat Julie Krag-Juel-Vind-Frijs.

“Hvis kollegerne har fået mulighed for at forhandle løn og måske oven i købet har fået lønforhøjelse, bør man også selv få den mulighed. I flere virksomheder bliver de mennesker, der befinder sig på arbejdspladsen, indkaldt til årlig lønsamtale, mens medarbejdere på barselsorlov bliver glemt eller måske bevidst sprunget over. Ude af øje, ude af sind. Når en medarbejder så kommer tilbage på arbejde efter barselsorlov, kan der være opstået en lønforskel, som vedkommende risikerer aldrig at få indhentet. Det er blandt andet den situation, som diskriminationslovgivningen beskytter imod”.

har nedlagt min stilling i en omstrukturering. Det er nok den del, der har ramt mig hårdest. Det er jo mennesker, som jeg har haft et samarbejde med”.

Savner undskyldning

I dag er hun glad for, at hun dengang gemte alle sine mails.

“Måske var der alligevel en lille klokke i baghovedet, der ringede. Måske er jeg bare ordensmenneske. I hvert fald havde jeg gemt al korrespondance, mødeindkaldelser osv. Jeg er bestemt ikke paranoid, men i dag er jeg glad for, at jeg opførte mig rationelt”.

Selvom virksomheden måtte betale over en halv million, så er det ikke en entydig sejr.

“Jeg er utrolig glad for DM’s indsats. DM har sørget for, at jeg fik ret i økonomisk forstand. Men jeg blev fyret fra et job, som jeg var begejstret for og engageret i. Og selv om jeg har fået oprejsning i økonomisk forstand, savner jeg en undskyldning fra virksomhedens side. Den får jeg selvfølgelig aldrig, det ved jeg godt, men følelsen af at være uretfærdigt behandlet forsvinder ikke, uanset hvor mange penge, man får. Det skal jeg arbejde med”. <<

“Følelsen af at være uretfærdigt behandlet forsvinder ikke, uanset hvor mange penge, man får. Det skal jeg arbejde med”.

“I de sidste årtier er beskæftigelsen med erindring og historiebrug blevet så intens, at det minder om en moderetning”.

HISTORIE

Min besættelse – 50 års livtag med historien. Essays 1965-2015

Claus Bryld

Roskilde Universitetsforlag, 2015, 274 sider, 278 kr.

I 20 essays skildrer Claus Bryld sit personlige forhold til besættelsestiden og retsopgøret og reflekterer over de mange konflikter om, hvordan denne tid skal erindres og beskrives. Som søn af en “landsforræder” har han siden sin tidligste ungdom følt sig tvunget til at tage stilling til tiden 1940-45 og dens udløber i retsopgør og udrensning. Bogens essays har tidligere været offentliggjort i blandt andet Politiken, Jyllands-Posten, Information, Historisk Tidsskrift og tidsskriftet Kritik.

HISTORIE

Ludvig Holberg som pragmatisk historiker – En historiografisk-kritisk undersøgelse

*Sebastian Olden-Jørgensen
Museum Tusulanums Forlag,
2015, 160 sider, 148 kr.*

Ludvig Holberg (1684-1754) var blandt meget andet en produktiv forfatter af historiske skrifter: danmarkshistorie, verdenshistorie, kirkehistorie og historiske biografier udgør alt i alt mere end halvdelen af hans samlede værker. Men hvilken slags historiker var han egentlig? Hvad var hans historieteorier? Og hvordan så samtid og eftertid på hans historiske forfatterskab? Ja, hvordan ser vi på det i dag? Det er disse sammenhængende spørgsmål, denne lille bog sætter sig for at besvare med ambition om at bidrage til en forståelse af Holberg som “pragmatisk historiker”.

KUNST

I skøn forening
– Faaborg Museum 1915

*Gertrud Hvidberg-Hansen og
Gry Hedin (red.)*

*Faaborg Museum i samarbejde med Strandberg Publishing,
2015, 304 sider, 349,95 kr.*

“I skøn forening” er den første forskningsbasere-

de publikation om Carl Petersen og Faaborg Museum. Gennem bidrag fra 11 forfattere tages læseren med på en smuk og rigt illustreret, oplysende vandring gennem det berømte hus og dets historie. Nye fotografier af den internationalt anerkendte fransk-schweiziske arkitekturfotograf Hélène Binet viser Faaborg Museums markante arkitektur.

PÆDAGOGIK

Veje til viden – Piagets og Vygotskys lærings-teorier i historisk og teoretisk belysning

Steen Beck

*Frydenlund, 2015, 454 sider,
399 kr.*

Bogen giver en grundig præsentation og diskussion af Jean Piagets og Lev Vygotskys teorier om erkendelse, læring og undervisning samt analyser, der ikke tidligere har været i centrum i de nordiske lande. Bogen analyserer de to tænkere i en idé-

og kulturhistorisk kontekst. Derudover er den et selvstændigt bidrag til en vigtig international diskussion om teories forenelighed og uforenelighed. Den henvender sig til enhver, der interesserer sig for pædagogisk filosofi og teori, idehistorie og læringsteori, og bogen kan med fordel anvendes af studerende og lærere på universiteter og professionshøjskoler.

SAMFUND

Halal Matters – Islam, Politics and Markets in Global Perspective

*Florence Bergeaud-Blackler,
Johan Fischer and John Lever (eds.)*

*Routledge, 2015, 204 pages,
£26.99*

In today's globalized world, halal (meaning “permissible” or “lawful”) is about more than food. Politics, power and ethics all play a role in the halal industry in setting new standards for production, trade, consumption and regulation. The question of how modern halal markets are constituted is increasingly important and complex. Written from a unique interdisciplinary global perspective, this book demonstrates that as the market for halal products and services is expanding and standardizing, it

is also fraught with political, social and economic contestation and difference.

ARKITEKTUR

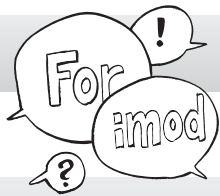

Rum til forandring – Dokk1 – Aarhus' nye mødested/Space for change – Dokk1 – Aarhus' new meeting place

*Ida Relsted Kærup
Aarhus Kommunes Biblioteker,
2015, 132 sider, 250 kr.*

Ny bog deler viden om, hvorfor Dokk1, Aarhus' nye hovedbibliotek og kulturhus, er blevet byens nye mødested. Bogen formidler de ideer, den viden og den proces, der ligger bag Dokk1 – til brugerne, til biblioteksfolk, til arkitekter og til dem, der drømmer om et lignende projekt. Bogen er derfor tænkt som inspirationskilde for fremtidige projekter i ind- og udland. En række internationale eksperter kommer med hver deres bud på, hvad der gør Dokk1 helt særlig – og til et sted, som udlandet holder et vågent øje med i de kommende år.

Sidste frist for debatindlæg til nr. 1 er mandag den 4. januar kl. 10. Debatindlæg sendes til magisterbladet@dm.dk. Indlæg må maksimalt være på 3.000 tegn inklusive mellemrum. Er et debatindlæg for langt, vil det blive forkortet af redaktionen. Længere indlæg i form af kommentarer eller kronikker bringes efter aftale med redaktøren.

NY BESTYRELSE SKAL SIKRE BÆREDYGTIGE INVESTERINGER

Ved bestyrelsesvalget til MP Pension, Pensionskassen for Magistre og Psykologer, er der denne gang hele 11 kandidater til de fem pladser for medlemsvalgte, deriblandt undertegnede, Magnus Pedersen og Ingrid Stage, med Tobias Bornakke og Camilla Gregersen som suppleanter. Konkurrencen er altså skarpere, end den plejer at være. Det giver sig så forhåbentlig udslag i, at stemmeprocenten også bliver højere end de 7 procent, der stemte sidste gang.

Interessen for bestyrelsesarbejdet skyldes utvivlsomt den intense debat om investeringspolitikken. På generalforsamlingen i april var der flertal for at stoppe investeringer i kul og tjæresand. Men bestyrelsen nægtede at følge flertallet. Det gav efter vores mening bestyrelsen et stort demokratisk problem. Og derfor tog Ingrid som formand for DM initiativ til at opfordre MP's bestyrelse til at følge generalforsamlingens flertal. Flertallet i DM's hovedbestyrelse ønskede dog ikke at lægge et sådant pres på MP's bestyrelse.

Det er formentlig på baggrund af bestyrelsens modstand mod at følge flertallet på den temmelig tumultariske generalforsamling, at et specifikt mål om bæredygtige investeringer fremgår af stort set alle kandidaters opstillingsgrundlag. Det må – uanset udfaldet af valget – betyde en ny kurs i bestyrelsen, hvor investeringer i fossile brændsler afvikles, og socialt ansvarlige og miljørigtige investeringer opprioriteres.

Det er ubetinget glædeligt, at en anden investeringspolitik kommer til at stå højt på prioriteringslisten hos et flertal af de medlemsvalgte i den bestyrelse, der træder til 1. januar. Og det er selvsagt også en hovedprioritet for os, men der er også andre grunde til, at vi gerne vil med i arbejdet i MP Pensions bestyrelse. MP Pension er en medlemsejet pensionskasse, hvor størstedelen af indtægterne kommer fra de overenskomster, som fagforeningerne bag – DM, GL og DP – indgår på medlemmernes vegne. Derfor er der en tæt forbindelse mellem organisationerne og pensionskassen. Men det er en relation, der er under pres. Fra mange sider lægges der op til en stadig stigende professionalisering, der marginaliserer de medlemsvalgte og fagforeningernes indflydelse. Forskellen mellem de rent kommercielle pensionskasser og de medlemsejede udviskes mere og mere. Og dermed undermineres medlemsdemokratiet.

Det er klart, at når man skal forvalte 100 milliarder, så skal der ageres forvaltningsmæssigt professionelt og finansielt forsvarligt. Afkastet er vigtigt. Men det er en falsk problemstilling at sætte en modsætning op mellem medlemsdemokrati og finansiell stabilitet. Den modsætning har

skabt konflikter og turbulens i den seneste bestyrelsesperiode. Det vil vi gerne være med til at rette op på.

Ingrid Stage og Magnus Pedersen, kandidater til MP Pensions bestyrelse, og Tobias Bornakke, suppleant for Ingrid Stage

MÅ VI BEDE OM RESPEKT FOR GENERALFORSAMLINGEN

I forbindelse med bestyrelsesvalget i MP Pension bør forholdet mellem generalforsamling og bestyrelse huskes. I dansk forenings- og retstradition er der næppe tvivl om, at en bestyrelse skal følge en generalforsamlingsbeslutning. Hvis den ikke vil det, må den gå af. MP Pensions generalforsamling besluttede i april 2015 at frasælge investeringerne i kul og at indgå i dialog med de olie- og gasselskaber, hvor MP Pension ejer aktier, om at afvikle deres investeringer i højrisikable udvindingsprojekter som fx tjæresand, dybhavsboringer og udvinding i Arktis. Dialogen kunne fx være med A.P. Møller – Mærsk om at få Maersk Oil til at stoppe ekstremt dyre investeringer i risikable olieeftersøgningsprojekter i Angola og Kenya, projekter, som desuden ikke harmonerer med ambitionerne om at begrænse den globale opvarmning til maksimalt 2 grader. Et ministersvar fra 2014 dokumenterer, at dansk lov ikke brydes, hvis bestyrelsen inkorporerer generalforsamlingens beslutning fra 2015 i investeringsstrategien. Men den siddende bestyrelse, anført af den konstituerede formand Erik Alstrup, har konsekvent nægtet at følge generalforsamlingens beslutning, til trods for at investeringerne i disse kul-, olie- og gasselskaber har medført økonomiske tab i MP Pensions pensionsformue. Nu har vi så nyvalg til bestyrelsen, og man må forvente, at de, der stiller op til bestyrelsen, ikke kan være i tvivl om, at der foreligger en generalforsamlingsbeslutning, som det er deres bundne opgave loyalt at indarbejde i investeringspolitikken. Personligt vil jeg dog – som også AnsvarligFremtid-initiativet gør – anbefale, at mange medlemmer stemmer på Per Clausen og Jacob Dahl Rendtorff, som begge vil arbejde for en investeringspolitik, som både tager hensyn til klimarisici og respekterer medlemsdemokratiet. De har henholdsvis organisatorisk og forskningsmæssig erfaring til at løfte hele bestyrelsesopgaven med fornuft og ansvar, og de vil gøre det med glæde og overbevisning.

Thomas Meinert Larsen, lektor og medlem af MP Pension

DYRK DIN FAGLIGHED

I Fagligt forum på dm.dk får du faglig inspiration via artikler og fyraftensmøder. I de tilknyttede grupper på LinkedIn har du mulighed for at dyrke din faglighed og netværke med andre. Det er også her, du får besked om nye artikler, fyraftensmøder og andre arrangementer. Her får du et hint om de mange artikler, du kan finde i Fagligt forum.

Se flere faglige artikler på dm.dk/fagligtforum

Fra begyndelsen af januar kan du se forårets faglige fyraftensmøder på dm.dk/kalender

Foto: Colourbox

Et nyt familiemedlem kan for skade komme til at udløse en kortvarig gavekrise.

GAVEKRISEN LURER

Ritualer for julens gaveudveksling danser hånd i hånd med resten af familien omkring juletræet. Men i bund og grund bygger traditionen på den kristne opfattelse, at vi ikke skal give for at få, men fordi vi har fået. Og hvordan vi lige forvalter det, vi har fået, skal vi måske netop tænke over i anledning af julen. Bo Kristian Holm, ph.d. i teologi ved Aarhus Universitet, skriver om gavegivningens udfordringer.

Find artiklen i dm.dk/fagligtforum.
Vælg Kultur, sprog og kommunikation.

“Gaver er altid forbundet med en vis risiko, og risikoen bliver større, jo mindre man kender hinanden”.

Bo Kristian Holm, ph.d. i teologi og lektor ved Aarhus Universitet

Masser af potentiale i tang

Tang indeholder den smagsforstærkende egenskab umami og hører til blandt de mest miljørigtige afgrøder. Megatrenden med lokale og økologiske råvarer gør, at tangplukkere og tangsælgere ikke kan følge med. Og så er vi endda ikke for alvor begyndt at avle på tang endnu.

Find artiklen i dm.dk/fagligtforum. Vælg Naturvidenskab, sundhed og miljø.

“Tang behøver ingen pasning, gødning eller fodring i havet og er derfor blandt de mest miljørigtige afgrøder”.

Adjunkt Susan Løvstad Holdt, DTU Fødevareinstituttet

Det 22. internationale tangsymposium holdes i København i 2016.

Foto: Colourbox

Foto: Julie Lindberg Herrik

Med den nye folkeskolereform er skolehaven atter blevet højaktuel med referencer til bæredygtighed, sundhed, gastronomi, krop og bevægelse.

“Både skolebørnene og de voksne har vidt forskellige og kulturelt betingede tilgange til naturen i skolehaverne”.

Julie Lindberg Herrik, cand.mag. i anvendt kultur-analyse, etnologi

Fire børnetyper spirer i skolehaven

Skolehaven er et læringsrum med plads til udfoldelser, og børn viser helt nye sider, når de bliver sluppet løs med hakkejernnet. De fordeler sig overordnet i fire forskellige grupper, og det er en fordel for underviserne at kende de karakteristika, der spirer frem hos eleverne under åben himmel.

Find artiklen i dm.dk/fagligtforum.

Vælg Uddannelse, didaktik og forskning.

Julie Lindberg Herrik, som har skrevet artiklen, har deltaget i DM's workshop for dimittender, Specialer2Go. Få mere at vide om Specialer2Go på dm.dk/specialer2go

HVORFOR KAN VI IKKE BARE STEMME ELEKTRONISK?

3. december stod vi endnu en gang i kø for at afgive vores demokratiske stemme. Denne gang om det danske retsforbehold i EU. Men hvorfor kan vi ikke stemme elektronisk? Fordi de såkaldte e-valg ikke bare er et spørgsmål om at sætte strøm til valg-handlingen. En digitalisering af blyantskrydset er ensbetydende med en række sociokulturelle, organisatoriske og teknologiske udfordringer.

Find artiklen i dm.dk/fagligtforum.

Vælg Administration, organisation og politik.

“E-valg udfordrer nogle af de basale demokratiske principper”.

Nina Boulus-Rødje, ph.d., postdoc, Københavns Universitetet

Forbehold
ja/nej ?

Forskere betvivler, at e-valg vil øge valgdeltagelsen.

Foto: Colourbox

“Emballage skal være designet til præcis den bestemte grøntsag eller frugt, der skal pakkes ind”.

Helle Antvorskov, cand.tech.al, projektleder, Teknologisk Institut

Coops forbrugere skal evaluere smartere emballage, fx salat i indpakning med genlukfunktion.

Foto: Marja Klisbæk, Teknologisk Institut

MERE EMBALLAGE, TAK!

Der er al mulig grund til at være vild med emballage. Når maden er pakket rigtigt ind, smider vi nemlig mindre mad ud. I begyndelsen af 2016 skal Coops forbrugere evaluere løsninger med smartere emballage, fx gulerødder pakket i tre rum, emballage, som forhindrer pålæg i at miste farven og blive brunt, salat i indpakning med genlukfunktion og salat pakket i to mindre rum.

Find artiklen i dm.dk/fagligtforum.

Vælg Naturvidenskab, sundhed og miljø.

Nytårskur 2016

Fredagsstemning, underholdning, mad, vin og medlemmer er på programmet, når vi inviterer til nytårskur både i København og Aarhus i det nye år.

Spark året i gang med en herlig fredag aften i selskab med fagfæller og eksperter. Nytårskuren byder på interessante faglige oplæg, en god middag og nye netværksmuligheder i 2016.

Vi indfører dig i vinens verden. I produktionen af vinen, og hvorfor det smager så forskelligt, når professor Lars Hansen fortæller om mikrobiologiske processer, og hvordan han er ved at klarlægge aromaernes oprindelse.

Og adfærdsøkonomen Toke Fosgaard indvier dig i, hvordan du og jeg foretager økonomiske beslutninger i praksis. Han tester gyldigheden af økonomiske teorier ved hjælp af psykologiske eksperimenter – også blandt publikum.

Sæt allerede nu kryds i kalenderen og vær med til at netværke og hygge i januar.

TID OG STED

Nytårskur i Aarhus

22. januar kl. 16-21 for privat og offentligt ansatte

Nytårskur i København

29. januar kl. 16-21 for privatansatte

TILMELDING

Det er gratis at deltage for medlemmer

Se program og tilmeld dig på dm.dk/kalender

dm.dk/kalender

KULTUR

Heritage is Commoning

Albert Scherfig og Daniel Madsen (red.)
Forlaget Nemo, 2015, 174 sider, 199 kr.

Skaber vi kulturarven, eller skaber den os? Ny debatskabende bog præsenterer en række aktuelle undersøgelser af den måde, vi taler om kulturarv, national identitet og demokratiske fællesskaber på. Bogen udgives i forbindelse med åbningen af udstillingsrækken "Heritage is Commoning", der kan ses i Astrid Noacks Atelier, som er en del af dette års Golden Days Festival – "Festival of Important Shit". Intentionen med "Heritage is Commoning" er at præsentrere relevante undersøgelser af kulturarvsbegrebet, som peger på, at ideen om

en samlet national identitet er i opbrud.

HISTORIE

Griffe, hejrer og ulve – Nyt syn på design og møbelindustri 1830-1930

Kirsten Rykind-Eriksen
Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck, 2015, 464 sider, 499,95 kr.

Det er en udbredt misforståelse at opfatte de historicistiske udformede møbler og interiører som stilløse og forvirrende. De var derimod led i et omfattende opdragelses- og dannelsesprojekt. Gennem de to store danske møbelfir-

maers historie og produktion undersøger forfatteren kunstindustrien som idebåren, præget af 1700-tallets tyske filosoffer, og bevægelsens betydning i den brede befolkning. Stilmæssigt drejer det sig om et forløb, der begynder med senempiren ca. 1830, udvikles under historicismen 1850-1900 og lever videre i skønvirke 1900-1930.

PÆDAGOGIK

Nærvær og eftertanke – Mit pædagogiske laboratorium

Dortbe Jørgensen
Wunderbuch, 2015, 360 sider, 298 kr.

Bogen handler om lydhør tilstedeværen, genuin erfaring og eftertænkning som refleksions. Den problematiserer tænkningens kår i en tid, hvor der er fokus på at teste, evaluere og rapportere. Samtidig viser den, hvordan netop tænkning kan bidrage udviklende til pædagogikken, såvel den teoretiske som den praktiske. Den værner om håbet ved at insistere på det nærvær og den eftertanke, der stadig findes. Bogen er et pædagogisk testamente – og en kilde til inspiration. Den har et pædagogisk sigte, men tager også en række dannelsesmæssige og uddannelsespolitiske spørgsmål op, og den tilføjer dem nye filosofiske perspektiver.

Se flere bøger på MAGISTERBLADET.DK

HVAD BETYDER BILLEDER I SAMTALEN?

Det er temaet for DM's mentornytårskur, hvor Lisa Ott fra Perspektiv leger med billeder i samtalen og forklarer, hvornår billedsprog er uovertruffent til at sætte ord på svære udfordringer. Nytårskuren er for alle mentorer og mentees i DM's mentorprogram, og du kan tilmelde dig på dm.dk/kalender.

Nytårskuren foregår:

I Aarhus 19. januar 2016 kl. 16.30-20 og i København 20. januar 2016 kl. 16.30-20.

Og vi starter selvfølgelig med at byde 2016 og hinanden velkommen med lidt bobler.

Hvis du ikke allerede er mentor eller mentee, men gerne vil være det, så er første skridt på vejen at deltage i et informationsmøde. Næste møde er:

For kommende mentorer i København:

14. januar 2016 kl. 17-18

For kommende mentorer og mentees i Aarhus:

19. januar kl. 15-16

For mentees i København:

26. januar kl. 17-18

dm.dk/kalender

Tag på kursus i foråret

Webredaktør i verdensklasse

Bring dit websted til tops i Google og lær at arbejde professionelt med informationsarkitektur, søgemaskineoptimering, indholdsstrategi og brugervenlighed. Du bliver klædt på til at lede en professionel relancering, kvalitetssikring og forbedring af et stort websted. Tredageskursus.

Start 15. marts 2016 i København

Pris (ekskl. moms)

Medlemmer 11.500 kroner

Andre 13.500 kroner

Fundraising

Få succes med fundraising og få overblik over begreber, teknikker og søgemuligheder. På kurset får du værktøjer til idé- og konceptudvikling og lærer at formulere de helt rigtige ansøgninger. Kurset varer to dage og veksler mellem oplæg og cases.

Start 5. april 2016 i Aarhus

Start 25. april 2016 i København

Pris (ekskl. moms)

Medlemmer 8.400 kroner

Andre 10.000 kroner

Økonomisk ledelse

Få en introduktion til økonomisk tænkning og lær at arbejde praktisk med analyse, refleksion og håndtering af økonomisk beslutningsstøtte for ledelsesmæssige beslutninger. Fire-dages diplomfag, 5 ects-point.

Start 6. april 2016 i København

Pris for alle 12.600 kroner

Kurset er fritaget for moms.

Ledelseskommunikation

Arbejd med konkrete cases fra dit professionelle virke som leder og bliv bedre til at kommunikere klart og præcist til dine medarbejdere og samarbejdspartnere. Tredageskursus inklusive to timers individuel træning i ledelsesretorik, hvor vi forankrer det lærte i din hverdag og træner dig yderligere.

Start 7. april 2016 i København

Pris (ekskl. moms)

Medlemmer 17.400 kroner

Andre 19.400 kroner

Prisen er inklusive to timers individuel træning i ledelsesretorik

Leder uden kasket

Få konkrete redskaber til at lede og tage lederskab, når du ikke har den formelle lederrolle. Tredageskursus med en personlig og fortrolig samtale.

Start 11. april 2016 i København

Pris (ekskl. moms)

Medlemmer 10.600 kroner

Andre 12.200 kroner

Prisen er inklusive en persontest og en personlig samtale.

Forandringsledelse

Få analytisk og praktisk træning i at håndtere forandringsprocesser både på individ-, gruppe- og organisationsniveau. Forløbet sætter fokus på din rolle og de strategier, du kan bruge som forandringsagent. Fire-dages diplomfag i forandringsledelse, 5 ects-point.

Start 12. april 2016 i København

Pris for alle 12.600 kroner

Kurset er fritaget for moms.

Find flere kurser på dmefteruddannelse.dk eller ring på telefon 38 15 66 68

SORTERET MAGASINPOST ID-nr. 41032: Al henvendelse; DM, magisterbladet@dm.dk, Tlf: 38 15 66 00

A close-up photograph of a hand holding a pencil, about to mark a ballot paper. The ballot paper has several checkboxes, one of which is already marked with a pencil. The background is slightly blurred, showing more of the ballot paper and the hand.

Dem der stemmer, bestemmer!

Fra 19. november 2015 til 10. december 2015
kl. 12.00, kan du stemme elektronisk til
bestyrelsesvalget i MP Pension.

Du har fået en personlig kode med posten.

Gør din stemme gældende.

Venlig hilsen
MP Pension